

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΤΥΧΙΚΟΣ"
Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

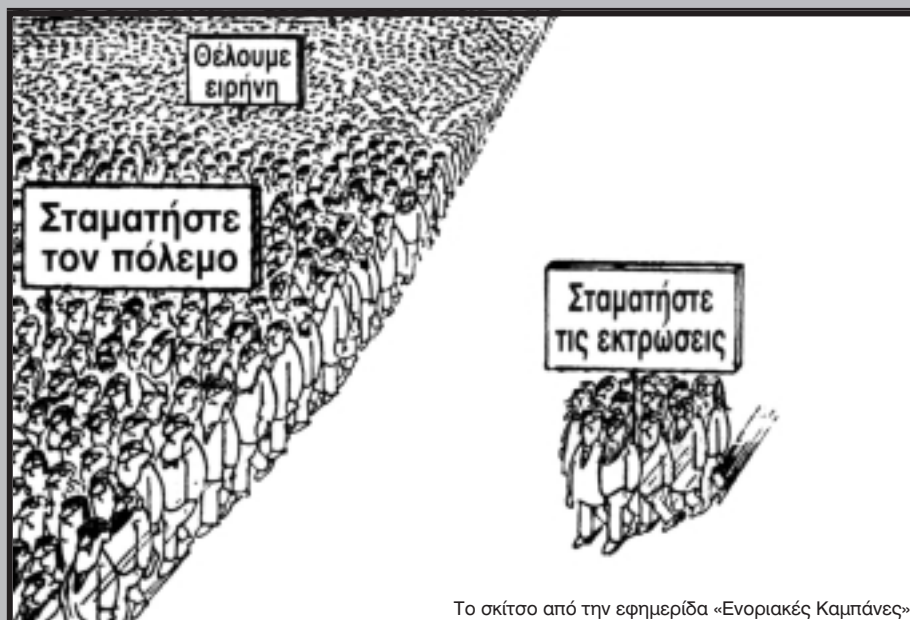
"TYCHICUS" MAGAZINE
P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2003

No 174

Η Τελευταία Ενημέρωση της συνδρομής σας φαίνεται στην ετικέτα (π.χ. <ΤΕΝ=2/02>σημαίνει ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002)
ΑΝ ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΑΝΑΝΕΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΑΣ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΤΟΣΟ ΤΡΕΛΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ...

Το σκίτσο από την εφημερίδα «Ενοριακές Καμπάνες»

Εκείνοι που δεν θέλουν τις εκτρώσεις (όπως η παρέα του κ. Μπους)

ΘΕΛΟΥΝ τον πόλεμο,

κι εκείνοι που δεν θέλουν τον πόλεμο (όπως οι αντίπαλοί του)

ΘΕΛΟΥΝ τις εκτρώσεις...

Τι άλλο να πούμε παρά το βιβλικό:

**«Ερμαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκο-
τίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά» (Ρωμαίους 1/α/21)**

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

Εκτιμώ το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ και την προσφορά του:

- T** Α ν α ν ε ώ σ τ ε την εγγραφή μου με τα στοιχεία που υπάρχουν στην ετικέτα της πίσω σελίδας.
- T** Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:	ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡΙΘΜΟΣ:
ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	ΠΟΛΗ:
ΧΩΡΑ:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

- T** Γ ρ ά ψ τ ε στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου (για περισσότερα ονόματα χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί):

ΕΠΩΝΥΜΟ:	ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡΙΘΜΟΣ:
ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	ΠΟΛΗ:
ΧΩΡΑ:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

- T** Με ενδιαφέρει το Παράρτημα "ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

- T** Παρακαλούμε σημειώστε (X)

ΝΑΙ

ΟΧΙ

ΝΑΙ

ΟΧΙ

(Θα σταλούν εφόσον κυκλοφορήσουν στο μέλλον)

ΓΝΩΡΙΖΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ, ΟΜΩΣ ΕΠΙΘΥΜΩ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____ ΣΤΕΛΝΩ ΕΠΙΤΑΓΗ _____ ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ (*) _____
(*) ALPHA BANK (Λογαριασμός 137-00-2310000636)

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η
(Είναι απαραίτητη)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΩΣΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

AIDS και SARS.....	Σελ. 4
Με ή χωρίς αλυσίδες;.....	Σελ. 8
Πώς τα παιδιά μας γίνονται καλοί Φαρισαίοι...	Σελ. 10
Ο Θεός των εκπλήξεων! (Απέναντι στον καθρέπτη)	Σελ. 14
Ποιοι κάνουν τον πόλεμο;.....	Σελ. 16
Η θεία θεραπεία σήμερα	Σελ. 19
Πολιτική εκμετάλλευση της θρησκείας (Αλληλογραφία)	Σελ. 23
Η επαγγελία του Πατρός – το Άγιο Πνεύμα	Σελ. 25
«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ <;>»	Σελ. 28
«ΝΑΙ ΜΕΝ... ΑΛΛΑ... / ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ... / ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣ ΠΤΥΧΕΣ... / ΥΠΗΡΕΤΕΣ Ή ΗΓΕΤΕΣ;	
Σχετικά με τη θεοπνευστία της Βίβλου	Σελ. 31
Ποιοι είναι οι δι-πρόσωποι; («Ή παπάς ή ζευγάς...»)	Σελ. 32

...ο αδελφός μου...

ΕΤΟΣ 17 – ΤΕΥΧΟΣ 174 / ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2003

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογαριασμός: 137-00-2310000636. • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: Β. Χατζηπέρης, Σόλωνος 44, Ν. Ιωνία • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210-277.3785, FAX 210-279.8487 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • Not to be sold – Printed in Greece •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

A I D S   και   S A R S

- Δύο τρομερές ασθένειες
- Δύο διαφορετικές αντιμετωπίσεις
- Δύο διαφορετικά αποτελέσματα

Στην καθημερινή μας γλώσσα εισέβαλλαν τούτες οι ξενόγλωσσες συντομογραφίες, που έμελλαν να γίνουν φόβος και τρόμος για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

• Η πρώτη αρρώστια είναι το AIDS ή Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσολογικής Ανεπάρκειας, που πρωτοεμφανίστηκε το 1981 για να χτυπήσει σαν κατάρρα εκατομμύρια ανθρώπους σε όλη τη γη. Σήμερα γνωρίζουμε πολλά για τον ιό και είναι απολύτως γνωστό το πώς προκαλείται και πώς προλαμβάνεται η μόλυνση. Ο ιός, μολύνοντας τον άνθρωπο, τον καθιστά φορέα για όλη του τη ζωή, αν και δεν παρουσιάζει αμέσως συμπτώματα. Οι φορείς, όπως και οι ασθενείς, μπορούν να μεταδώσουν τον ιό στους άλλους, με τρεις συγκεκριμένους τρόπους: 1. Με σεξουαλική επαφή μεταξύ ατόμων του αντιθέτου ή και του ίδιου φύλου. 2. Όταν αίμα μολυσμένου ατόμου εισέλθει στην κυκλοφορία του αίματος άλλου. 3. Από μολυσματική μητέρα στο

νεογνό κατά την κύηση, τον τοκετό και τον θηλασμό.

• Η δεύτερη αρρώστια, με τα αρχικά SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome=Έντονο Οξύ Αναπνευστικό Σύνδρομο), μπήκε στη ζωή μας μόλις πριν μερικούς μήνες και ήδη έγινε αιτία να χάσουν τη ζωή τους αρκετοί συνάνθρωποί μας.

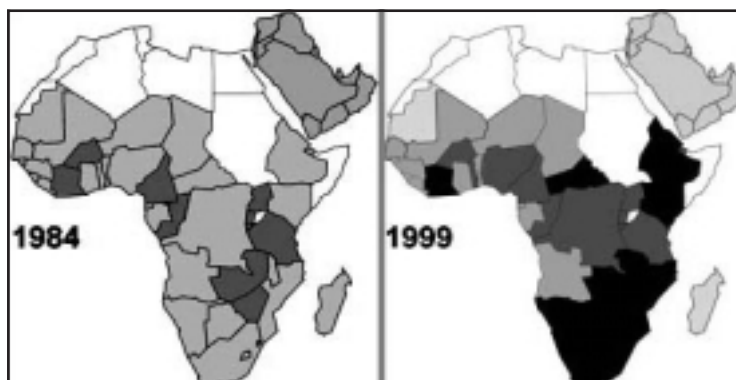
Όταν συγκρίνουμε τις δύο αρρώστιες μπορούμε να βρούμε σ' αυτές αρκετά κοινά στοιχεία, όπως το γεγονός ότι κάθε μια τους οφείλεται σε κάποιον ιό, ότι διαδίδονται εύκολα και ότι είναι θανατηφόρες.

Ενώ όμως η δεύτερη αρρώστια είναι πολύ χειρότερη, –διαδίδεται ευκολότερα (ακόμη και με την αναπνοή) και τα τραγικά της αποτελέσματα έρχονται πολύ σύντομα– είναι αξιοσημείωτο πώς έγινε πολεμήσιμο να ελεγχθεί τόσο γρήγορα, αφού πολύ γρήγορα η διάδοσή της περιορίστηκε σε μικρές γεωγραφικές περιοχές και ελαχιστοποιήθηκε ο κίνδυνος να εξα-

πλωθεί αλλού. Αυτό το καλό αποτέλεσμα οφείλεται στην εντελώς διαφορετική αντιμετώπιση που είχε.

Αντίθετα το AIDS –που δεν μεταδίδεται τόσο εύκολα και οι συνέπειές του μπορεί να εκδηλωθούν μετά από μεγάλο διάστημα– επειδή παρουσιάστηκε αρχικά μεταξύ συγκεκριμένων περιθωριακών ομάδων (ομοφυλόφιλοι, χρήστες ναρκωτικών), γι' αυτό ο κόσμος έμεινε σιωπηλός και για πολύ καιρό προσπάθησε να αποφύγει τη συζήτηση σχετικά με αυτό και να υποβαθμίσει τη σημασία του. Τούτο όμως είχε ως αποτέλεσμα η μόλυνση να ξεφύγει γρήγορα από το στενό κύκλο των παραπάνω ομάδων και να διαδοθεί σε ευρύτερους πληθυσμούς. Έτσι, αν και σήμερα η διάδοσή του έχει περιοριστεί αρκετά στις ανεπτυγμένες χώρες, εξακολουθεί να μολύνει μεγάλα ποσοστά πληθυσμού σε φτωχές χώρες και κυρίως στην Αφρική.

Ο κίνδυνος να συμβεί και με το SARS το ίδιο λάθος που έγινε με το AIDS, ήταν πολύ πιθανός καθώς και πάλι οι αρμόδιοι βιάστηκαν να υποτιμήσουν τη σημασία του και να το ονομάσουν ως «άτυπη πνευμονία». Ευτυχώς όμως τα πράγματα άλλαξαν εγκαίρως όταν ελάχιστοι έντιμοι άνθρωποι, σε αντίθεση με τους πολλούς και τους ισχυρούς, αποφάσισαν να μιλήσουν δημόσια και να πουν την αλή-

**Εξάπλωση του AIDS σε χώρες τις Αφρικής σε 15 χρόνια.
Σήμερα τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα.**

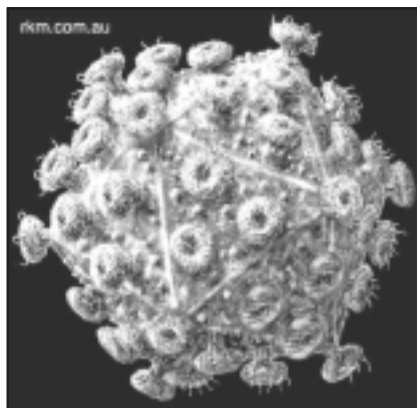
(Τα σκούρα χρώματα δείχνουν μεγαλύτερη διάδοση.)

θεια. Ένας από αυτούς ήταν ο Κινέζος Δρ. Zhong Nanshan, που χωρίς να υπολογίσει το προσωπικό κόστος, αντιτάχθηκε στον υπουργό Υγείας της χώρας του, που προσπαθούσε να υποτιμήσει τον κίνδυνο και επέκρινε τα μέσα ενημέρωσης που πρόβαλλαν τις θέσεις του επιστήμονα. (Τελικά τα γεγονότα δικαίωσαν τον Δρ. Zhong και η κινεζική κυβέρνηση απέλυσε τον Υπουργό Υγείας).

Έκτοτε οι αρμόδιοι αναγκάστηκαν να ενημερώσουν τον κόσμο σχετικά με τον κίνδυνο του SARS, και να πάρουν μέτρα που αρκετές φορές ίσως θεωρούνται πολύ αυστηρά, αποδείχθηκαν όμως σωτήρια, αφού σύντομα η μόλυνση σταμάτησε πλέον να αποτελεί θέμα στα δελτία ειδήσεων, καθώς τα κρούσματα και οι απώλειες ζωής έχουν περιοριστεί στο ελάχιστο.

Αυτό δεν έγινε χωρίς συνέπειες. Για κάποιο καιρό οι χώρες όπου εκδηλώθηκε το SARS έμειναν “αποκλεισμένες” από την υπόλοιπη κοινωνία. Κράτη εμπόδισαν τους πολίτες τους

να τις επισκεφτούν, ο τουρισμός τους χτυπήθηκε σοβαρά, το εμπόριό τους με άλλες χώρες περιορίστηκε και τα έσοδά τους μειώθηκαν, με πολλές δυσάρεστες συνέπειες. Όμως, τελικά, επιτεύχθηκε το καλό. Η κατάσταση τέθηκε κάτω από έλεγχο. Η διάδοση της μόλυνσης έπαψε και ο κόσμος μπορεί να βλέπει το αύριο με μεγαλύτερη αισιοδοξία.

Φωτογραφία του ιού του AIDS

***

Τα παραπάνω γεγονότα έχουν ένα ηθικό δίδαγμα ευρύτερης εφαρμογής, καθώς μας διδάσκουν (α) για την ανάγκη που υπάρχει να βλέπουμε την αλήθεια κατάματα και (β) να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Αντίθετα από την τακτική ορισμένων, που επιμένουν να ωραιοποιούν τα άσχημα και να αποκρύπτουν τα κακά, η μεγάλη ανάγκη της ανθρωπότητας είναι Η ΑΛΗΘΕΙΑ. Αλήθεια στις σχέσεις μας αλλά και αλήθεια για την κατάστασή μας· αλήθεια μεταξύ μας αλλά και αλήθεια προς τους γύρω μας· αλήθεια στην κοινωνία, όμως αλήθεια και στην προσωπική μας ζωή.

Κυρίως όμως η αλήθεια χρειάζεται στην εκκλησιαστική πραγματικότητα, όπου ενδημούν διάφορες πνευματικές αρρώστιες για τις οποίες κανείς δεν είναι πρόθυμος να μιλήσει ανοι-

χτά και να εκφραστεί κατηγορηματικά.

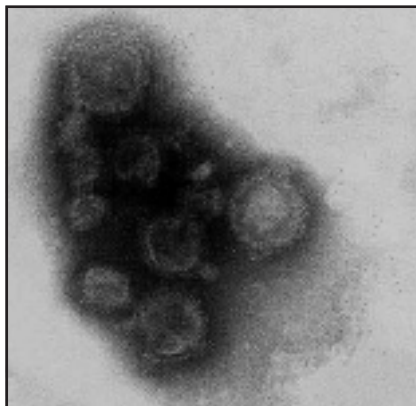
Το κακό σ' αυτή την τελευταία περίπτωση είναι ότι η "μόλυνση" απλώνεται σε όλο και περισσότερους και η "νέκρωση" χτυπά εκεί όπου προ ολίγου έβλεπες ζωή και δράση αξιοσημείωτη.

Όταν δεν ομολογείται η θλιβερή κατά-

σταση της εκκλησίας στην εποχή μας, επαναλαμβάνουμε το λάθος που έγινε με το AIDS. Αντίθετα, αν οι αρμόδιοι των εκκλησιαστικών πραγμάτων αποφάσιζαν να δείξουν για τα προβλήματα που μαστίζουν τους εκκλησιαστικούς χώρους, ευαισθησία και προθυμία ανάλογη με εκείνη που δόθηκε στο SARS, είμαστε βέβαιοι πως τα αποτελέσματα θα ήταν πολύ διαφορετικά· θα ήταν σωτήρια!

Κι ας μη βιαστεί κανείς να πει ότι καλούμε την εκκλησία να πάρει ένα πρότυπο από τον κόσμο, επειδή το μάθημα αυτό από αρχαιοτάτων χρόνων διδάσκεται μέσα στο λόγο του Θεού. Έλεγε και ζητούσε ο Θεός από το λαό της Παλαιάς Διαθήκης, «**Θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου· και οι λοιποί θέλουσιν ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν εις το εξής πράξει τοιούτον κακόν εν μέσω σου**» (Δευτ. 19/18/19-20), και τούτη η εντολή επαναλαμβάνεται όχι λίγες φορές μέσα στην Πεντάτευχο.

Το ίδιο ακριβώς ζητάει ο Θεός και από το σύγχρονο λαό Του, την Εκκλησία. **Υπάρχει όμως κανείς πρόθυμος να ακούσει και να ΥΠΑΚΟΥΣΕΙ στην εντολή του Θεού;** Θα επιμείνουν οι υπεύθυνοι στην αποσιώπηση της αλήθειας και στη συγκάλυψη του κινδύνου; Δυστυχώς αυτό έχει δείξει η μέχρι σήμερα τακτική...

Φωτογραφία του ιού του SARS

***

Το περιοδικό αυτό εύχεται και αγωνίζεται για να υπάρξει ανάνηψη, επιστροφή και μετάνοια. Διακονεί την Εκκλησία φέρνοντας στο προσκήνιο ανορθόδοξες και κακές πρακτικές και διδασκαλίες, παρόλο που γνωρίζει ότι με τον τρόπο αυτό προκαλεί την αντιπάθεια σε εκείνους που πράττουν τα φαύλα.

Γνώμη μας είναι πως πρέπει να θυμηθούμε τη διαπίστωση του Κυρίου, ότι δηλαδή **«οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμότεροι εις την εαυτών γενεάν, παρά τους υιούς του φωτός»** (Λουκ. 16/1ς/8), και να καταλάβουμε πως τίποτα δεν μας υποχρεώνει να παραμείνουμε και να επιμείνουμε στην επικίνδυνη κατάστασή

μας. Ας εγκαταλείψει η εκκλησία την καταραμένη “πεπατημένη”. Κι αφού ο δρόμος που ως τώρα ακολουθήθηκε έφερε κακά αποτελέσματα, –και κανείς δεν αμφιβάλλει γι’ αυτό– ας θυμηθούμε τον λόγο του αρχαίου προφήτη: **«Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμε-**

ων, ο Θεός του Ισραήλ. Διορθώσατε τας οδούς σας και τας πράξεις σας, και θέλω σας στερεώσαι εν τω τόπω τούτω. Μη πεποιθήατε εις λόγους ψευδείς (...) Ιδού, σεις πεποιθήατε εις λόγους ψευδείς, εκ των οποίων δεν θέλετε ωφεληθή» (Ιερ. 7/ζ/3-8).

Ο Χριστός είπε κάποτε στους Ιουδαίους: **«Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου· και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει»** (Ιωάν. 8/η/31-32).

Επιτέλους είναι ώρα τούτη την αλήθεια να την ακούσει, να την προσέξει και να την ζήσει ο νέος λαός του Κυρίου, η Εκκλησία, κι εμείς αυτή την αλήθεια θα συνεχίσουμε να την φωνάζουμε. **✠**

« Ας ήσθε βέβαιοι ότι θέλει σας εύρει η αμαρτία σας ! »

Με ή χωρίς αλυσίδες;...

Δύο φορές στο παρελθόν (τον Απρίλιο του 1988 και τον Δεκέμβριο του 1996), είχαμε αναδημοσιεύσει ένα απόσπασμα από το βιβλίο του Κώστα Μεταλληνού, «Χωρίς αλυσίδες» (Ελεύθερες Εκδόσεις, 1987). Ήδη για τρίτη φορά νιώθουμε την ανάγκη, εκ των πραγμάτων, να ξαναγράψουμε εδώ τα ίδια λόγια.

Είναι γνωστό πως οι χειρότεροι προδότες των δασκάλων τους –και όσον αφορά τα πρόσωπα και όσον αφορά τις αρχές και τις διδασκαλίες τους– συμβαίνει να προέρχονται από τους ΜΑΘΗΤΕΣ τους και, όπως αποδεικνύεται, ο Κώστας Μεταλληνός δε θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα.

Οπως φαίνεται, κάποιοι στο όνομα της κυριαρχίας τους είναι έτοιμοι να καταπατήσουν και την αγάπη και τη δικαιοσύνη και τη μνήμη του «αείμνηστου», καθώς τον λένε, δασκάλου τους, που να τι έγραφε και δίδασκε:

«Γι' αυτό πρέπει αδελφοί να έχουμε το νου μας, γιατί με τη χάρη του Θεού κι εμείς εδώ απο-

τελούμε μια επιμέρους εκκλησία του Ιησού Χριστού. Και ο Διάβολος είναι ο ίδιος. Τώρα μάλιστα είναι πιο πεπειραμένος από τότε διατί έχει στο ενεργητικό του πείρα δέκα εννέα αιώνων που δουλεύει! Και ξέρει ποια κόλπα πιάνουν. Έχει αποκτήσει εμπειρία... Γι' αυτό και κηρύττουμε: Προσοχή στην κάθαρση των καρδιών μας. Να μη κρατάμε στην καρδιά μας τίποτα που να είναι του Σατανά. Αλλά κάθε βράδυ η καρδιά μας πρέπει να καθαρίζεται! Διαφορές με αδελφούς πρέπει να ξεκαθαρίζονται και ο ήλιος – λέει ο Παύλος – να μη δύει με τον παροργισμό σας. Έτσι, η ενότητα και η ειρήνη της εκκλησίας θα είναι αδιάσπαστη. Προσέξτε το αυτό. Γιατί αν γίνει έτσι, ο Θεός με μεγάλη Του χαρά, θα μας επισκεφθεί με πολλές ευλογίες. Και πολλές χιλιάδες ψυχές θα μετανοήσουν και θα έρχονται εις τον Χριστό και θα τις σφραγίζει με αναγέννηση το Άγιο Πνεύμα. Και η ψυχή μας θα χαρεί βλέποντας τις εν Χριστώ ενέργειες του Θεού.»

Εκείνοι που υποτίθεται ότι τον αγαπούσαν και θα έπρεπε να σέβονται τη μνήμη του, σήμερα αλληλομάχονται, αδιαφορώντας για τις συνέπειες που οι πράξεις τους έχουν σε βάρος των πιστών του Χριστού. Ήδη πολλά μέλη από τις μεγαλύτερες εκκλησίες έχουν αποχωρήσει και άλλοι παραμένουν “με κρύα καρδιά”.

Ταυτόχρονα γίνεται λόγος για εκατομμύρια που σπαταλήθηκαν ή άλλαξαν χέρια [μόνο ο Θεός γνωρίζει την έκταση και την αλήθεια των καταγγελομένων], για πισώπλατα μαχαιρώματα, για άπρεπες συμπεριφορές κ.λπ., που δεν πρόκειται να διαθέσουμε εδώ χώρο για έκθεση και ανάλυσή τους.

Αν η στάση των άλλοτε μαθητών Απου τώρα έγιναν “αφεντικά” τιμά ή προδίδει τον δάσκαλό τους, αυτό ο κόσμος έχει μυαλό και μπορεί να το κρίνει... Όμως η δυσσομία έχει αρχίσει να διαδίδεται πολύ πέρα από τα στενά όρια του “πύργου τους”... Μια ολιγάριθμη ομάδα με τυφλούς οπαδούς “τρίτης και τετάρτης γενεάς” καταχρώνται της ανοχής του Θεού και των ανθρώπων. Οι ίδιοι πάντα άνθρωποι διοικούν ολιγομελή σωματεία που διαχειρίζονται περιουσίες και εκατομμύρια εγχώριας και αλλοδαπής προέλευσης, χωρίς κανείς ποτέ να δίνει λόγο ή να ενημερώνει το εκκλησίασμα επί της ουσίας.

Βέβαια κάποιος θα πει πως άλλη μια φορά το σκοτάδι της σιωπής και της φοβίας θα σκεπάσει τα πάντα,

Ο «Πύργος των Καταιγίδων» και του σύγχρονου σκοταδισμού μέσα στην καρδιά της Αθήνας. Πολλά θα μπορούσε να πει αν είχε φωνή...

όμως ο Θεός και βλέπει και γράφει... και κάποια μέρα «εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό· επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι» (Α΄ Κορ. 3/γ/13).

Δεν θα ντραπούν, λοιπόν, και δε θα μετανοήσουν; Σε λίγο θα είναι πλέον πολύ αργά, τι άλλο περιμένουν; ❶

Πώς τα παιδιά μας γίνονται καλοί Φαρισαίοι...

Το παρακάτω κείμενο της Παιδαγωγού κ. Ολ. Χαλκίδου αναδημοσιεύεται ενόψει των προγραμμάτων που παρακολουθούν πολλά παιδιά σε διάφορες χριστιανικές κατασκηνώσεις, ιδιαίτερα μάλιστα καθώς, σε μερικές τουλάχιστον από αυτές, συστηματικά συμβαίνουν όλα σχεδόν τα λάθη που τονίζει η συγγραφέας, καλλιεργώντας στις παιδικές καρδιές έναν πρώιμο φαρισαϊσμό που, δυστυχώς, τα ακολουθεί σε όλη τους τη ζωή. Ευχόμαστε να διαβαστεί με ενδιαφέρον και από τους γονείς και από τα άτομα που “διακονούν” τη νεαρή ηλικία. ☛

Ολες οι θρησκείες (οι παραδοσιακές τουλάχιστον), στηρίζονται σε ένα σύστημα ηθικής (και στηρίζουν κάποιο σύστημα ηθικής), με το οποίο προβάλλονται και προωθούνται τρόποι συμπεριφοράς. (Η παραπάνω διαπίστωση δεν αφορά την Εκκλησία, της οποίας ο σκοπός ασφαλώς δεν είναι η προώθηση συστημάτων ηθικής· πολλές φορές όμως τέτοιες πρακτικές εισβάλλουν στην ζωή των πιστών). Εφόσον λοιπόν σε ένα θρησκευτικό περιβάλλον καλλιεργούνται έννοιες όπως η δικαιοσύνη, η αγάπη, η τιμιότητα, η ειλικρίνεια, το ενδιαφέρον για τον αδύνατο και τον συνάνθρωπο, θα μπορούσε ένα τέτοιο περιβάλλον να αποδειχθεί βλαπτικό για την διαπαιδαγώγηση των παιδιών;

Δυστυχώς ναι. Αυτό οφείλεται στο γεγονός, ότι οι υπεύθυνοι (γονείς), δρουν συνήθως χωρίς ιδιαίτερη σύνε-

ση. Πολλές φορές Ο “δρόμος τής θρησκείας”, κάτω από μία εντελώς επιφανειακή αντίληψη, θεωρείται ο πιο εύκολος δρόμος για να έχουν οι γονείς “ήσυχο το κεφάλι” τους από πιθανές κακοτοπιές, στις οποίες μπορεί να πέσουν τα παιδιά τους. Το Κατηχητικό Σχολείο π.χ. και το θρησκευτικό κήρυγμα, θεωρούνται από πολλούς γονείς αρωγοί τής προσπάθειάς τους, να ωθήσουν τα παιδιά τους στην υιοθέτηση καλής συμπεριφοράς και τελικά καλής ζωής. Όμως μία τόσο αβαθής θεώρηση, πόσο καλά αποτελέσματα θα μπορούσε να έχει σε κάθε περίπτωση;

Όταν ένα παιδί, ένας έφηβος ή ένας νέος, παρουσιάζει προβληματική, κακή συμπεριφορά, σημαίνει ότι “κάτι δεν πάει καλά”. Ο Σωκράτης πίστευε, ότι **κανείς δεν είναι κακός με την θέλησή του**. Αν κάτι τέτοιο ισχύει για τούς ενή-

λικες, για τα παιδιά ισχύει πολύ περισσότερο.

Τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν μία αβίαστη και ανυπόκριτη καλοσύνη. Αυτό παύει να ισχύει όταν κάποια εμπόδια στο περιβάλλον τους, πού τα αντιλαμβάνονται σαν αζεπέραστα, τα αποθαρρύνουν. Η αταξία, η παρέκκλιση δηλαδή από την ορθή, την πρόπουσα, την αναμενόμενη συμπεριφορά, μοιάζει σαν διέξοδος. Τα λόγια, στην περίπτωση αυτή, που καυτηριάζουν την κακή συμπεριφορά, δεν μπορούν να φέρουν θεραπεία.

Η αρνητική συμπεριφορά προκύπτει σαν αποτέλεσμα αρνητικών καταστάσεων. Όταν η αιτία υπάρχει, συνεχίζει να υπάρχει και το αποτέλεσμα.

Άρα τα λόγια για το τι είναι καλό και τι κακό, στην περίπτωση αυτή είναι χωρίς όφελος.

Η επόμενη μέθοδος πού χρησιμοποιείται συνήθως είναι η τιμωρία. Ας σκεφθούμε όμως πώς μπορεί να νιώθει ένα παιδί, πού σαν απάντηση στο πρόβλημά του παίρνει μία τιμωρία. Τιμωρία! Λύση εύκολη, επιπόλαιη. Το παιδί πριν την τιμωρία δεν είναι ευχαριστημένο, μετά την τιμωρία όμως είναι λυπημένο, πληγωμένο και θυμωμένο, γιατί κανείς δεν έκανε τον κόπο να δει και να απαλύνει τον πόνο του. Θέλει να εκδικηθεί, γι' αυτό και ατακτεί ακόμη περισσότερο. Η κακή συμπεριφορά εξακολουθεί και τα αποτελέσματα τής τιμωρίας δεν είναι αυτά στα οποία στόχευαν οι γονείς. Κι όμως! Το παιδί κατά βάθος θέλει να είναι καλό· δεν καταλαβαίνει τι ακριβώς συμβαίνει και συμπεριφέρεται έτσι.

Ο γονέας από την δική του πλευρά απελπίζεται. *“Επιτέλους –σκέπτεται– αυτό το παιδί δεν παίρνει ούτε από λόγια, ούτε από τιμωρία· κι όμως πρέπει να*

συμμορφωθεί”. Και τότε κάνει το λάθος. Σίγουρος πλέον ότι η κατάσταση έχει ξεφύγει από τον έλεγχό του, **παραπέμπει στην τιμωρία από τον Θεό**. Με τον τρόπο αυτό στην πραγματικότητα παραδέχεται, ότι νικήθηκε· ότι δεν φάνηκε ικανός να διευθετήσει από την αρχή το θέμα. Από την άλλη πλευρά **το παιδί αισθάνεται παντοδύναμο· κανείς δεν μπορεί να τα βάλλει μαζί του, εκτός βέβαια από τον Θεό. Επειδή όμως αυτή η αναμέτρηση φαντάζει μακρινή για το παιδί, απλά προσπερνάει για μία ακόμα φορά τις ηθικολογίες των γονέων του**.

Όμως οι ενήλικες συνεχίζουν την προσπάθεια. Δεν παύουν να θυμίζουν στο παιδί πόσο απέχει η συμπεριφορά του από την ορθή. Έτσι, εκτός από την πρώτη αιτία πού ευθύνεται για την κακή συμπεριφορά (και η οποία είναι συνήθως αφανής, αλλά προκαλεί έντονη δυσφορία στο παιδί), προστίθεται μία ακόμη θλίψη από την συνειδητοποίηση τής “κακίας” του. Αυτό πού ενισχύεται κυρίως είναι η αποθάρρυνση τού παιδιού και μέσω τής αποθάρρυνσης η κακή συμπεριφορά. Η καταδίκη λοιπόν αυτής τής συμπεριφοράς με λόγια σκληρά και “γκρίνια” δεν προσφέρει τελικά τίποτα.

Η συνεχής αποδοκιμασία ίσως ενεργοποιήσει κάποια άλλου είδους αντίδραση, με πολύ αρνητικά αποτελέσματα για την προσωπικότητα του παιδιού. Το παιδί γνωρίζει ποια θα πρέπει να είναι η συμπεριφορά του· δε, γνωρίζει όμως γιατί η συμπεριφορά του είναι τελείως διαφορετική. Έτσι απελπίζεται, μέσα του κυριαρχεί η σύγκρουση, ενώ εξωτερικά μαθαίνει να υποκρίνεται. **Με τις ηθικολογίες δηλαδή απλώς αναγκάζουμε τα παιδιά να εφοδιαστούν με προσωπείο**. Τα παιδιά διχάζονται· προ-

σπαθούν, να κρύψουν τον φρικτό, όπως πιστεύουν, εαυτό τους. Αγωνίζονται δε τόσο πολύ να κρατήσουν τα προσχήματα, πού δεν έχουν πια δυνάμεις να αγωνιστούν “επί της ουσίας”. Απλά καλλιεργούν όλες τις δεξιότητες πού τα βοηθούν να κρατήσουν το προσωπείο στην θέση του.

Υπάρχει ενδεχόμενο αυτή η υποκρισία να καλλιεργείται από το παράδειγμα των ίδιων των γονέων. Πόσο οι ίδιοι είναι συνεπείς με τις ηθικολογίες τους;

Πολλοί λ.χ. επιμένουν να στέλνουν τα παιδιά τους στο Κατηχητικό Σχολείο, ενώ οι ίδιοι – χωρίς να συνειδητοποιούν στο ελάχιστο την αντίφαση των λόγων και των έργων τους – έχουν μία χαλαρή σχέση με την Εκκλησία. Η εικόνα πού παρουσιάζουν στα μάτια των παιδιών τους είναι πολύ περίεργη. Δύο μέτρα και δύο σταθμά. **Οι γονείς δεν συμμετέχουν, στην εκκλησιαστική ζωή που προτείνουν στα παιδιά τους.** Τα παιδιά σκέπτονται λοιπόν, ότι το Κατηχητικό είναι μία δυσάρεστη υποχρέωση μία αγγαρεία πού πρέπει να κάνουν σαν “καλά παιδιά”, **απ’ την οποία όμως θα απαλλαγούν όταν θα γίνουν “μεγάλοι”** (το περιεχόμενο της κατήχησης έχει πολύ μικρή διδακτική βαρύτητα).

Όταν το παιδί περάσει σε μεγαλύτερη ηλικία (εφηβική και νεανική) και μπορεί να αντιληφθεί την έννοια τής μετά θάνατον ζωής, οι γονείς χρησιμοποιούν και αυτή την απειλή, σε μία ύστατη προσπάθεια να “σώσουν” τα παιδιά τους από επαπειλούμενους κινδύνους. (“Πώς θ’ αντικρίσεις μία μέρα τον Θεό, με όλα αυτά πού κάνεις;” ή “Υπάρχει και Κρίση, παιδί μου, αυτό δεν το σκέφτεσαι;”). Στην περίπτωση αυτή υπάρχουν δύο ενδεχόμενα για το παιδί:

- *Ή αντιμετωπίζει σαν μικρότητα την συμπεριφορά των γονέων του και έτσι προχωράει με ελαφριά συνείδηση προς όλα αυτά από τα οποία θέλουν να το αποτρέψουν, ξεπερνώντας με ευκολία πλέον κάποια συναισθηματικά εμπόδια.*
- *Ή αναπτύσσει ένα αρρωστημένο φόβο για τον θάνατο και την μετά θάνατον ζωή.*

Οπωσδήποτε ένας τέτοιος παθολογικός φόβος δεν δημιουργεί “ηθικό” άνθρωπο. Αντίθετα δημιουργεί έναν άνθρωπο αδύναμο να αναπτυχθεί ελεύθερα σε ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Τώρα, εκτός από τις αιτίες πού κάνουν το παιδί να υιοθετεί μία άσχημη συμπεριφορά, υπάρχει παράλληλα ο τρόμος τής μελλοντικής τιμωρίας. Στο τέλος τού τούνελ περιμένει ένας τιμωρός, ό οποίος σε τελική ανάλυση θα το τιμωρήσει, επειδή υπήρξε δυστυχής. Χωρίς να μπορεί να ξεπεράσει αυτόν τον φόβο, ενδέχεται παράλληλα να αναπτύξει ενδόμυχα μίσος και αποστροφή για όλα και για όλους όσους εμπλέκονται σε ένα τέτοιο θρησκευτικό σύστημα και κυρίως (αλίμονο!) για τον ίδιο τον Θεό. Φυσικά αυτό το τελευταίο είναι ένα συναίσθημα τελείως απαγορευτικό για να εκφραστεί. Έτσι “στριμώχνεται” κι αυτό κάτω από το προσωπείο.

- **Η σύγκρουση που προκύπτει από την πραγματικότητα, όπως την αντιλαμβάνεται και την βιώνει το παιδί και**
- **Η υποκρισία στην οποία “εκ των πραγμάτων” σύρεται, το οδηγεί σε μία κακή συμπεριφορά, (στην καλύτερη περίπτωση) ή σε μία νεύρωση (στην χειρότερη).**

Με όλα τα προηγούμενα δεν θέλουμε να πούμε τίποτα περισσότερο από το ότι **οι ηθικολογίες είναι τις περισσότερες φορές λόγια χωρίς περιεχόμενο**. Ένα πλαίσιο υγιούς ανάπτυξης μπορεί να οριοθετηθεί μόνο με:

- Το ζωντανό παράδειγμα των γονέων και
- Το ελεύθερο θρησκευτικό βίωμα των παιδιών.

Κατανόηση τής πρώτης αιτίας χρειάζεται. Αυτή την αιτία τα παιδιά και οι

νέοι τις περισσότερες φορές την αγνοούν. Οι γονείς αναλύοντας τον μηχανισμό αντίδρασης, μπορούν:

- Να φθάσουν στην παθογόνο αιτία·
- Να ενθαρρύνουν το παιδί τους· και
- Να το βοηθήσουν να ξεπεράσει τη δυσκολία.

Έτσι η κακή συμπεριφορά, εφόσον προκύπτει σαν αποτέλεσμα προϋπάρχουσας αιτίας, θα θεραπευθεί αμέσως. 🗨️

Περιοδικό «Νεανική Φλόγα», Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2003, σελ. 13-16. Τίτλος στο πρωτότυπο: «Ηθικο...λογίες». Έγινε περιορισμένη προσαρμογή από τη διεύθυνση του «Τ».

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ «Τ»

Δύο σημειώσεις θεωρούμε απαραίτητο να γίνουν στο κατά τα λοιπά εμπεριστατομένο τούτο κείμενο:

1. Δεν λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη Βίβλο –κάτι που αποδεικνύεται περίτρανα στην καθημερινή πρακτική– η ανθρώπινη φύση ρέπει προς το κακό. Ο Θεός δήλωσε από αρχαιοτάτων χρόνων ότι «**ο λογισμός της καρδιάς του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού**», ο δε απόστολος Παύλος τονίζει πως ακόμη και εμείς, οι τώρα χριστιανοί, «**ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί**» (Γεν. 8/η/21, Εφεσ. 2/β/3). Αυτό δεν μπορεί και δεν πρέπει να το λησμονούμε όταν θεωρούμε τις αντιδράσεις και εκδηλώσεις του ανθρώπου.

2. Οι θρησκευόμενοι άνθρωποι που κάνουν το κακό αυτό έργο πάνω στα παιδιά μας, αναμφίβολα ενεργούν καλοπροαίρετα, ωστόσο η κακή εικόνα που έχουν για τον Θεό και τη διάθεσή Του απέναντι στους ανθρώπους, και η κακή κατανόηση ορισμένων βιβλικών χωρίων, τους παρασύρουν να ενεργούν συνήθως καταπιεστικά με δυσμενείς συνέπειες στις τρυφερές καρδιές των παιδιών και των νέων. 🗨️

Ο Θεός των εκπλήξεων!

Ήταν μεσημέρι και όλοι στην οικογένεια καθισμένοι γύρω από το τραπέζι τρώγαμε μαζί. (Σπάνιο αυτό στα χρόνια που ζούμε...)

Και τότε, κάποια στιγμή, χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας. Ποιος να είναι μεσημεριάτικα; αναρωτήθηκα. Σηκώθηκα, άνοιξα την πόρτα του διαμερίσματος και περίμενα. Με έκπληξη είδα να βγαίνει από το ασανσέρ κάποιος κύριος με μια ανθοδέσμη στο χέρι.

–Είσαστε η κ. Τ...;

–Μάλιστα!

–Αυτά είναι για σας.

–Για μένα;

Πήρα τα λουλούδια, διάβασα την κάρτα για να μάθω την προέλευσή τους, αλλά δεν υπήρχε όνομα. Μόνο ευχές υπήρχαν για τα γενεθλιά μου!

Μα εγώ δεν είπα σε κανένα ότι την ημέρα αυτή είχα γενέθλια! Εξάλλου δεν συνηθίζω να τα γιορτάζω! Από ποιον λοιπόν προέρχονται αυτά τα λουλούδια; Όλοι στην οικογένεια έκαναν τον απορημένο και με κοιτούσαν χαμογελώντας.

–Μήπως είναι από τη φίλη μου την Χ; Κάτι της ανέφερα προχθές, ότι πλησίαζαν τα γενέθλια μου. Μήπως πρέπει να της τηλεφωνήσω για να την ευχαριστήσω; Πράγματι, τηλεφώνησα, όμως εκείνη δεν ήξερε τίποτε!

Κάθισα ξανά στο τραπέζι και συνέχισα το γεύμα μου, ενώ αναρωτιόμουν από πού να είχαν σταλεί τα λουλούδια... Δεν αναφέρω δε τα

πειράγματα των υπολοίπων (καταλαβαίνετε τώρα).

Σε μια στιγμή κάτι φώτισε τη σκέψη μου. Γύρισα στα παιδιά μου και είπα, σχεδόν με βεβαιότητα:

–Εσείς τα παραγγείλατε για μένα;

Έβαλαν όλοι τα γέλια! Τι ωραία έκπληξη! Τους ευχαρίστησα και τους φίλησα χαρούμενη.

***

Σίγουρα και σ' εσάς θα αρέσουν οι εκπλήξεις! Οι ευχάριστες, φυσικά! Ή μπορεί να το απολαμβάνετε ετοιμάζοντας εσείς εκπλήξεις για άλλους.

Αλλά έχετε παρατηρήσει ότι και στον Θεό μας αρέσει να προκαλεί εκπλήξεις;

Ζωγραφίστε με τη φαντασία σας την εικόνα του Αδάμ, όταν ξύπνησε από τη νάρκωση (έκσταση) την οποία του επέβαλε ο Θεός, και είδε μπροστά του την Εύα... Τόσο ενθουσιάστηκε, που αυθόρμητα άρχισε να απαγγέλλει γι' αυτήν ένα ωραίο ποίημα. Επιπλέον της έδωσε το όνομα που ξέρουμε, που στα εβραϊκά σημαίνει ΖΩΗ (Γεν. 2/8/23).

Εκπλήξεις επίσης ήταν για τους Εβραίους οι πολυάριθμες θαυματουργικές επεμβάσεις του Θεού, όπως όταν άνοιξε η Ερυθρά Θάλασσα και πέρασαν σαν από ξηρά, όταν βγήκε νερό από τον βράχο, όταν κάποιο πρωί βρήκαν γύρω από τις σκηνές τους την ουράνια

τροφή, και μην έχοντας δει ποτέ ξανά κάτι τέτοιο την ονόμασαν «μιάνα» (που στη γλώσσα τους σημαίνει “τι είναι αυτό”) και τόσα άλλα...

Όμως και άλλοι άνθρωποι, έξω από το λαό Ισραήλ, είχαν εμπειρία ανάλογων θαυμαστών επεμβάσεων, όπως για παράδειγμα ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ, που **«εξεπλήγη· καί, σπκωθείς μετά σπουδής, ελάλησε και είπε προς τους μεγιστάνες αυτού, Δεν ερρίψαμεν τρεις άνδρας δεδεμένους εις το μέσον του πυρός; (...) Ιδού, εγώ βλέπω τέσσαρας άνδρας λελυμένους, και περιπατούντας εν μέσω του πυρός, και βλάβη δεν είναι εις αυτούς· και η όψις του τετάρτου είναι ομοία με υιόν Θεού»** (Δαν. 3/γ/24). Και βέβαια η έκπληξή του θα ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν στη συνέχεια οι τρεις εκείνοι νέοι βγήκαν από το καμίνι χωρίς κανένα ίχνος από την φωτιά, ούτε καν κάποια οσμή στα ρούχα τους!

Παρόμοια και στην Καινή Διαθήκη έχουμε όλα τα θαύματα που έκανε ο Χριστός, από τα οποία **«εξεπλήττειοντι πάντες οι όχλοι»** (Ματθ. 12/ιβ/23).

Και φανταστείτε την έκπληξη των μαθητών όταν αναστημένος ο Κύριος Ιησούς στάθηκε ανάμεσά τους, και τους είπε **«Ειρήνη υμίν!»** ώστε να απομείνουν **«εκπλαγέντες και έμφοβοι»** (Λουκ. 24/κδ/37).

Πολλές φορές προσευχόμαστε στον Κύριο για κάποιο αίτημα και περιμένουμε την απάντησή Του όπως εμείς την έχουμε φανταστεί. Συνήθως όμως έρχεται από τον Πατέρα μας μια τέτοια απάντηση, που είναι **«υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν»** (Εφεσ. 3/γ/20).

Άλλοτε πάλι ζητούμε κάτι επανειλημμένα, δεν παίρνουμε απάντηση και σταματούμε να προσευχόμαστε για το ζήτημά μας αυτό. Μετά

από καιρό όμως, ο Θεός μας εκπλήσσει απαντώντας στην προσευχή που εμείς πια ξεχάσαμε, επειδή στη δική Του σοφία έκρινε πως εκείνη ήταν η πιο κατάλληλη στιγμή.

***

Η μεγαλύτερή μας έκπληξη, εντούτοις, θα είναι την ημέρα εκείνη, που θα βρεθούμε μαζί με όλους τους λυτρωμένους, από όλους τους αιώνες και από κάθε γωνιά της γης, μπροστά σ' εκείνα που **«οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ποιήμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν»** (Α' Κορ. 2/β/9). Ας ζούμε αδελφια, προσμένοντας την μοναδική αυτή έκπληξη και ας ετοιμάζουμε τους εαυτούς μας, καθαρίζοντας την καρδιά και τη ζωή μας, για τη θαυμαστή εκείνη συνάντηση με τον Κύριο, τον Νυμφίο μας.

***

Υπάρχει ωστόσο και μια άλλη –μια δυσάρεστη– έκπληξη, για εκείνους που εν γνώσει τους καταφρονούν σήμερα το δώρο του Θεού, την δωρεάν Σωτηρία που προσφέρεται στους ανθρώπους αγορασμένη με το αίμα του Χριστού. Σχετικά με αυτή την έκπληξη διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων, όπου ο απόστολος Παύλος προειδοποιεί: **«Βλέπετε λοιπόν μη επέλθη εφ υμάς το λαληθέν υπό των προφητών· ‘Ιδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε, και αφανίσθητε· διότι έργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, έργον εις το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή εις εσάς’»** (Πράξ. 13/ιγ/40-41). Ας μην είμαστε εμείς από εκείνους που θα κάνουν τέτοιο τεράστιο λάθος!

Να τι φανερώνουν τα γεγονότα...

Ποιοι κάνουν τον πόλεμο;

Ο David Wilkerson είναι γνωστός Διαμαρτυρόμενος ιεροκήρυκας, ιδρυτής και πάστορας της Εκκλησίας Times Square στο Μανχάταν, συγγραφέας περισσότερων από 30 βιβλίων, (ανάμεσά τους «Ο Σταυρός και το Στιλέτο» που έγινε κινηματογραφική ταινία – κυκλοφορεί και στα ελληνικά), όπου διηγείται πώς ασχολήθηκε με μέλη συμμοριών της Νέας Υόρκης. (Άρθρο του δημοσιεύθηκε πρόσφατα και στο επίσημο έντυπο της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος “Ελεύθερο [πρώην Ευαγγελικό] Βήμα”). Ο εν λόγω κύριος, λοιπόν, έδωσε συνέντευξη στο περιοδικό “Israel Today”, όπου μίλησε για το Ισραήλ, την Αμερική και το Λόγο του Θεού. Για να δουν οι αναγνώστες μας ποιοι και πώς πυροδοτούν και συντηρούν τους πολέμους της υπερδύναμης “υπό την αιγίδα του ουρανού”... –Ήμαρτον Θεέ μου!–, αναδημοσιεύουμε στη συνέχεια την εν λόγω συνέντευξη.

IT (Israel Today): Ως Αμερικανός Χριστιανός, πώς αισθανθήκατε για τον πόλεμο στο Ιράκ;

DW (David Wilkerson): Κήρυξα για την πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν και προειδοποίησα τον Πρόεδρό μας ότι όλα περιστρέφονται γύρω από το Ισραήλ. Το πετρέλαιο δεν είναι το κύριο ενδιαφέρον. Ο Σαντάμ προγραμματίσε να καταστρέψει το Ισραήλ, με τη βοήθεια άλλων αραβικών εθνών. Ο Σαντάμ Χουσεΐν είναι πεισματάρης, και είμαι ευγνώμων που ο Θεός έδωσε στον Πρόεδρό μας αυτήν την ισχυρή πεποίθηση να σώσει το Ισραήλ από αυτόν.

IT: Πραγματικά θεωρείτε ότι ο Πρόεδρος Μπους θα διαλέξει να είναι βι-

βλικός αντί να είναι πολιτικά σωστός σχετικά με το Ισραήλ;

DW: Αυτός είναι ο λόγος που καλώ τους Αμερικανούς Χριστιανούς να προσεύχονται για τον Πρόεδρό μας καθημερινά και επίσης να προσεύχονται ενάντια στον αντισημιτισμό που υπάρχει ακόμα στην εκκλησία. Ο Θεός με προειδοποίησε όταν ίδρυσα αρχικά την Εκκλησία Times Square ότι πρέπει πάντα να παραμένουμε πιστοί στο Ισραήλ, κάτι που έκανα πάντοτε.

IT: Βρίσκεστε εδώ στην Ευρώπη, όπου πολλοί Χριστιανοί δεν έχουν καμία κατανόηση για τον πόλεμο στο Ιράκ με την ηγεσία των ΗΠΑ.

DW: Πολλοί Χριστιανοί στην Ευρώπη απλά δεν καταλαβαίνουν το λόγο του Θεού. Οι πύραυλοι του Σαντάμ στόχευσαν μόνο στο Ισραήλ· όχι στα γειτονικά αραβικά κράτη. Εκτός από αυτό, ο αυξανόμενος αντισημιτισμός στις εκκλησίες μπορεί να γίνει αισθητός ιδιαίτερα στη Μεγάλη Βρετανία.

IT: Θα περιγράφατε το Ισλάμ ως ειρηνική θρησκεία, όπως κάνει ο Πρόεδρος σας;

DW: Έχω διαβάσει το Κοράνι και είμαι βέβαιος ότι αυτό το βιβλίο είναι ψεύτικη διδασκαλία. Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία καταστροφής. Το βρίσκω τόσο περίεργο που κήρυκες του Ευαγγελίου δεν καταλαβαίνουν ότι ο Θεός δεν χάλασε τη διαθήκη Του με το Ισραήλ. Ο Θεός έδωσε τη γη στο Ισραήλ και κάθε έθνος που θέλει να καταστρέψει το Ισραήλ θα τιμωρηθεί.

IT: Έχετε μεγάλο θάρρος για να υιοθετείτε μια τέτοια ισχυρή φίλο-εβραϊκή στάση.

DW: Συχνά με επικρίνουν γι' αυτό στο χριστιανικό κόσμο. Αλλά αισθάνομαι πλούσια ευλογημένος από τον Θεό γι' αυτό, πράγμα που είναι πολυτιμότερο για μένα.

IT: Μετά τον πόλεμο στο Ιράκ, το Ισραήλ βρίσκεται άλλη μια φορά στην κορυφή της παγκόσμιας ημερήσιας διάταξης. Νομίζετε ότι ο «Οδικός Χάρτης» έχει καμιά πιθανότητα να φέρει ειρήνη μεταξύ Ισραηλιτών και Παλαιστινίων;

DW: Όχι! Πώς μπορεί ο Μπους, που ξέρει τη Βίβλο, να μην έχει κανέναν φόβο Θεού και να πιέζει το Ισραήλ σε εδαφικό συμβιβασμό χάριν του «Οδικού Χάρτη»; Ο Θεός θα τον τιμωρήσει γι' αυτό. Το δολάριο θα πέσει, ο Μπους θα βυθιστεί σε κατάθλιψη και πολύ πιθανό να χάσει στις επόμενες εκλογές. Εγώ προσεύχομαι καθημερινά ώστε οι πιστοί σύμβουλοι του Προέδρου να τον επηρεάσουν περισσότερο από τους πολιτικούς του συμβούλους.

IT: Με άλλα λόγια, λέτε ότι δεν υπάρχει καμία ανθρώπινη λύση στη σύγκρουση μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων;

DW: Ο Θεός έχει υποσχεθεί να προστατεύσει το λαό Του. Έκανε μια

διαθήκη και τους έδωσε τη Γη της Επαγγελίας. Έθεσε τα σύνορα του έθνους και θα τα προστατεύσει. Εγώ δεν βλέπω μια ρεαλιστική ελπίδα για ειρήνη επειδή δε μπορώ να φανταστώ ότι το Ισραήλ θα σταματήσει τις εβραϊκές εγκαταστάσεις, όπως ζητούν οι Άραβες. Οι Άραβες λένε επίσης ότι δεν θα υπάρξει ειρήνη αν η Ανατολική Ιερουσαλήμ δεν γίνει πρωτεύουσα ενός παλαιστινιακού κράτους. Αλλά αυτό είναι απολύτως ενάντια στο θέλημα του Θεού. Φίλε μου, εάν οι παγκόσμιες δυνάμεις εξαναγκάσουν την Ιερουσαλήμ

να διαιρεθεί, αυτό θα οδηγήσει σε χάος.

IT: Εμείς στο Ισραήλ μπορούμε να ευχαριστούμε τον Θεό που είναι το μυστικό μας όπλο.

DW: Παρακαλώ δημοσιεύστε την προειδοποίησή μου προς τα έθνη που υιοθετούν μια στάση ενάντια στο λαό του Θεού και την πόλη Του την Ιερουσαλήμ. Ο Θεός το είπε αυτό και θα το εκπληρώσει. Να έχετε ειρήνη και τις ευλογίες του Θεού.

Αυτά, λοιπόν, είχε να πει ο κ. Wilkerson προς το Ισραηλινό περιοδικό, ανακατεύοντας τη θρησκεία με την πολιτική. Εμείς λυμούμαστε πολύ. Δεν περιμέναμε τέτοιο ηθικό “ξεπούλημα” στον εθνικισμό από ανθρώπους που επαγγέλονται «θεοσέβεια». Δυστυχώς η υποδούλωση της Ευαγγελικής και της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας της Γερμανίας στον Χίτλερ και η αποσιώπηση των εγκλημάτων του δεν ήταν αρκετά για να δώσουν το κατάλληλο μάθημα στους Αμερικανούς “θρησκευόμενους”...

Δεν θα προχωρήσουμε σε άλλες κρίσεις – αρκετά έχουμε κουράσει τους αναγνώστες μας. Τα ερωτηματικά ωστόσο παραμένουν και, δυστυχώς, όσο περνάει ο καιρός φαίνεται πως θα εξακολουθήσουν να παραμένουν ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΑ... ❶

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

«Γιατί δεν γράφετε και κάποια από τα ΚΑΛΑ που γίνονται από τις εκκλησίες και τους Χριστιανούς, παρά μόνο τονίζετε τα ΚΑΚΑ;» μας ρωτούν κατά καιρούς. – Αντί άλλης απαντήσεως θυμίζουμε ότι ο Χριστός κατηγόρησε τους θρησκευόμενους Ιουδαίους: «**Σεις ... λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού ...**» (Ιωάν. 5/ε/44) και την αρχαία παροιμία «**Ας σε επαινέ άλλος, και μη το στόμα σου· ξένος, και μη τα χείλη σου**» (Παρ. 27/κζ/2). Σκεφτόμαστε επίσης πως όσοι «**δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων ... έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών**» (Ματθ. 6/ς/2). ❶

«Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί προς ταύτα;»

Η θεία θεραπεία σήμερα

Πόσο λαχταρούσα να έχω τη δύναμη να θεραπεύσω τον φίλο μου. Ήταν ακόμα τόσο νέος και μέχρι πριν λίγο τόσο υγιής· αλλά τώρα πέθαινε παρά την καλύτερη ιατρική φροντίδα και τις προσευχές πολλών Χριστιανών. Ο Θεός τον είχε χρησιμοποιήσει για να είναι μία πνευματική βοήθεια σε μένα και πολλούς άλλους. Τι τραγωδία! Έμοιαζε τόσο άδικο.

Πολλές φορές έχω σταθεί στο πλάι ασθενών που υπέφεραν από τραυματισμούς ή ασθένεια και επιθυμούσα να μπορούσα να τους κάνω πάλι καλά με ένα θαύμα. Μερικοί άνθρωποι μού λένε ότι οι επιθυμίες μου μπορούν να γίνουν πραγματικότητα μέσω της πίστης, δεδομένου ότι ο Θεός θέλει όλα τα παιδιά του να είναι καλά. Λένε ότι η θεραπεία είναι μέρος της λύτρωσης, και εάν ένας Χριστιανός έχει αρκετή πίστη, η υγεία του μπορεί να αποκατασταθεί.

Όταν ένα άτομο που διακήρυττε πως είχε το δώρο της θεραπείας ήρθε στην πόλη μας, μερικοί άνθρωποι υποστήριξαν ότι βοηθήθηκαν, όμως άλλοι ήταν απογοητευμένοι. Ένας ασθενής μου είπε ότι είχε θεραπευτεί από διάφορα προβλήματα αλλά, δυστυχώς,

δε μπόρεσε να πάρει καμία βοήθεια για τη σοβαρότερη αρρώστια του, για την οποία τον παρακολουθούσα. Ωστόσο πιστεύει ότι οι άνθρωποι θεραπεύονται θαυματουργικά σήμερα όπως ακριβώς στα χρόνια του Κυρίου μας και των αποστόλων Του.

Πώς θεράπευε ο Ιησούς;

Έχοντας ως δεδομένο ότι είναι αλήθεια ότι «**ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθες και σήμερα, και εις τους αιώνας**» (Εβρ. 13/19/8), και δεδομένου ότι ζούμε στην ίδια περίοδο με τους αποστόλους, δεν είναι λογικό να υποθεθεί ότι εκείνο που ο Ιησούς μπορούσε να κάνει τότε, μπορεί να το κάνει ακόμα και σήμερα; Για να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση πρέπει να συγκρίνουμε τις βιβλικές θεραπείες του Κυρίου και των αποστόλων Του με τις σημερινές αξιώσεις θεραπείας. Η Καινή Διαθήκη αναφέρεται σε θεραπείες περισσότερες από 70 φορές. Η θεραπεία καταλαμβάνει μεγάλο μέρος της δημόσιας δράσης του Κυρίου μας και της δράσης των Αποστόλων. Πώς θεράπευαν εκείνοι; Πώς μπορούν να συγκριθούν τα χαρακτηριστικά εκείνων των θεραπειών με αυτά που συμβαίνουν σήμερα; Ας εξετάσουμε οκτώ σημεία.

[*] Ο αρθρογράφος είναι γιατρός.

- Οι ασθένειες που θεραπεύθηκαν από τον Κύριο Ιησού και τους αποστόλους ήταν ανίατες εκείνη την εποχή και ως επί το πλείστον εξακολουθούν να είναι και σήμερα. Ήταν περισσότερο οργανικές παρά λειτουργικές διαταραχές. Ο ασθενής που ανέφερα πιο πάνω αισθάνθηκε ότι τα λειτουργικά του προβλήματα ήταν καλύτερα, αλλά η οργανική ασθένειά του δεν είχε αλλάξει.

Σύμφωνα με τον γιατρό William A. Nolen,[*] οι μολύνσεις, τα καρδιακά επεισόδια, οι χολόλιθοι, οι κήλες, οι καρκίνοι όλων των ειδών, τα σπασμένα κόκαλα, οι συγγενείς παραμορφώσεις και οι πληγές, όλα αυτά συμπεριλαμβάνονται στην κατηγορία των οργανικών ασθενειών. Υποστηρίζει ότι είναι ασθένειες που δεν μπορούν να θεραπεύσουν οι θεραπευτές, αντίθετα όμως θεραπεύονταν από τον Ιησού και τους αποστόλους, συμπεριλαμβανομένης της τύφλωσης και των ανάπηρων σωμάτων.

- Ο Χριστός θεράπευε με μία λέξη ή επαφή. Μερικές φορές εκείνοι που θεραπεύθηκαν δεν ήταν καν παρόντες, όπως ο γιος του ευγενή και ο δούλος του εκατόνταρχου (Ιωάν. 4/δ/46-54, Ματθ. 8/η/5-13). Δεν υπήρξε ανάγκη για θεατρικά καμώματα, όπως συμβαίνει σήμερα.

---

[*] Κατά τον γιατρό Nolen, συγγραφέα 7 βιβλίων και πολλών άρθρων ιατρικής πρακτικής στο περιοδικό "Αμερικανική Ιατρική Επιθεώρηση" (JAMA), υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ λειτουργικών και οργανικών ασθενειών: **Λειτουργική** είναι μία ασθένεια όταν ένα υγιές όργανο δεν λειτουργεί κανονικά. **Οργανική** είναι η ασθένεια όπου κάποιο όργανο καταστρέφεται, ακρωτηριάζεται ή αφαιρείται.

- Ο Ιησούς θεράπευε όλους όσοι ήρθαν σ' Αυτόν (Λουκ. 4/δ/40, 9/θ/11). Αντίθετα από τους σημερινούς θεραπευτές, ο Ιησούς δεν άφησε μακριές ουρές απογοητευμένων ανθρώπων να επιστρέψουν στο σπίτι με τα δεκανίκια τους. Δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στη Βίβλο που κάποιος ήρθε στον Κύριο για να θεραπευτεί και να έφυγε απογοητευμένος. Ουδέποτε υπήρξαν αποτυχίες λόγω έλλειψης πίστης.

- Ο Ιησούς θεράπευε και πιστούς και άπιστους. Θεράπευε τους ανθρώπους που είχαν πίστη όπως επίσης και μερικούς που δεν είχαν. Αν και σε μερικές περιπτώσεις ο Χριστός απέδωσε τη θεραπεία στην πίστη των ανθρώπων (Ματθ. 9/θ/22, Μάρκ. 10/ι/52, Λουκ. 7/ζ/19), η πίστη δεν ήταν προϋπόθεση για τη θεραπεία (Ματθ. 8/η/1,14, 9/θ/32, 12/ιβ/10). Ο Ιησούς αποκατέστησε το κομμένο αυτί του Μάλχου, ενός ατόμου χωρίς πίστη (Λουκ. 22/κβ/50-51). Ο Πέτρος θεράπευσε έναν χωλό ζητιάνο που ζητούσε χρήματα και όχι θεραπεία (Πράξεις 3/γ/18). Ακόμη ο Ιησούς θεράπευσε τον δαιμονισμένο στα Γάδαρα παρά τις διαμαρτυρίες του (Μάρκ. 5/ε/78). Σε μερικά παραδείγματα, οι άρρωστοι άνθρωποι θεραπεύθηκαν μέσω της πίστης άλλων (Μάρκ. 2/β/1-12, Ματθ. 8/η/5-13). Αντίθετα, οι σύγχρονοι θεραπευτές συχνά αποδίδουν τις δικές τους αποτυχίες στην έλλειψη πίστης εκ μέρους των ασθενών οι οποίοι, αν είχαν πίστη, "θα έπρεπε να θεραπευτούν".

- Ο Ιησούς θεράπευε αμέσως και πλήρως. Με τον τρόπο αυτό κατέδειξε τη θεία Του δύναμη. Δεν χρειαζόταν καθόλου χρόνος για θεραπευτικές

διαδικασίες. Ο δούλος του εκατόνταρχου θεραπεύθηκε **«εν τη ώρα εκείνη»** (Ματθ. 8/η/13). Η γυναίκα με το πρόβλημα αιμορραγίας θεραπεύθηκε **«ευθύς»** (Μάρκ. 5/ε/29). Η πεθερά τού Πέτρου μπορούσε αμέσως να σηκωθεί και να υπηρετήσει τους άλλους (Ματθ. 8/η/14-15). Όταν ο χωλός στις Πράξεις 3/γ θεραπεύθηκε, τα πόδια και οι αστράγαλοί του δυνάμωσαν, επιτρέποντάς του να σηκωθεί αμέσως επάνω και συνέχισε να περπατάει και να πηδάει. Οι σημερινοί “θεραπευτές” συχνά λένε στους ανθρώπους ότι θεραπεύτηκαν παρ’ όλο που τα συμπτώματά της αρρώστιας τους δεν έχουν φύγει ακόμη. Αυτό διαφέρει από τις βιβλικές διηγήσεις.

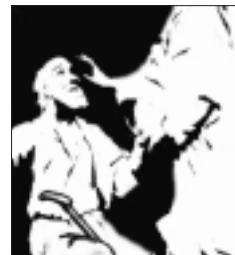
- Η Βίβλος δεν καταγράφει ούτε μία υποτροπή ή επανεμφάνιση. Και όμως πολλοί που σήμερα υποστηρίζουν ότι θεραπεύτηκαν από οργανικές ασθένειες έχουν πέσει πάλι θύμα στα ίδια προβλήματα μετά από σύντομο χρονικό διάστημα. Αυτό είναι τόσο συνηθισμένο, ώστε οι θεραπευτές έχουν γίνει αντικείμενο γελοιοποίησης στην ιατρική κοινότητα. Ένας διάσημος θεραπευτής γιάτρεψε υποθετικά πολλούς καρκινοπαθείς, όμως όλοι όσοι είχαν αποδεδειγμένα ανίατο καρκίνο πέθαναν αργότερα από την ίδια ασθένεια.

- Ο Ιησούς και οι Απόστολοι ανέστησαν νεκρούς. Αν και υπάρχουν σήμερα φήμες για αναστάσεις νεκρών, καμία δεν έχει τεκμηριωθεί επιστημονικά.

- Ο Ιησούς δεν ήθελε να γνωστοποιούνται τα θαύματα που έκανε (Λουκ. 8/η/56, Ματθ. 9/θ/30, 12/ιβ/16, Μάρκ. 7/ζ/36, 8/η/26). Πόσο διαφορε-

τικό από τη δημοσιότητα και τους θεατρινισμούς που συνοδεύουν τους σημερινούς θεραπευτές. Ο Ιησούς ήρθε για να πεθάνει για μας, **«να ζητήσει**

και να σώσει το απολωλός» (Λουκ. 19/ιθ/10). Αν και τα θαύματα αποτελούσαν μέρος των διαπιστευτηρίων Του, δεν ήταν ο σκοπός για τον οποίο ήρθε στον κόσμο αλλά για να δοξαστεί ο Θεός και να προσφέρει σωτηρία στις ψυχές μας. Δεν θέλησε τα θαύματά Του να μειώσουν σε τίποτα αυτή την αποστολή.

Γιατί θεράπευε ο Ιησούς;

Γιατί υπάρχουν τέτοιες διαφορές ανάμεσα στις θεραπείες του Κυρίου και των Αποστόλων από τη μία πλευρά, και τα αποκαλούμενα “θαύματα θεραπείας” που ακούμε σήμερα; Η απάντηση γίνεται σαφής όταν καταλάβουμε τον σκοπό των υπερφυσικών σημείων. Αν και ο Κύριος απέδειξε την καλοσύνη και τον οίκτο Του θεραπεύοντας τούς αρρώστους, ο πραγματικός σκοπός για τα θαύματά Του ήταν να αποδειχτεί πως Εκείνος ήταν ο αληθινός Μεσσίας. Τα θαύματά Του έδειξαν τη θεία Του δύναμη.

Μετά από την ανάστασή Του, σύμφωνα με τον συγγραφέα της επιστολής προς Εβραίους, ο Θεός χρησιμοποίησε πάλι τα θαύματα για να επικυρώσει το αποστολικό μήνυμα: **«ο Θεός συνεπεμαρτύρει με σημεία και τέρατα, και με διάφορα θαύματα, και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος, κατά**

την θέλησιν αυτού» (Εβρ. 2/β/4). Όταν ο Παύλος έγραψε για τα θαύματα που εκτέλεσε, αναφέρθηκε σε αυτά ως τα **«σημεία του αποστόλου»** (Β΄ Κορ. 12/ιβ/12). Η αποκάλυψη του Θεού σε μας είναι τώρα πλήρης. Μέσω των Γραφών μπορούμε να ξέρουμε ότι τα πράγματα που μαθαίνουμε για τον Ιησού είναι αληθινά και μπορούμε να πιστέψουμε σ' Αυτόν (Ιωάν. 21/κα/24). Δεν χρειαζόμαστε τίποτα περισσότερο για να επικυρώσουμε το μήνυμα του Θεού.

Η σημαντικότερη θεραπεία

Ο Θεός εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να μπορεί να θεραπεύσει τα σώματα των ανθρώπων με έναν υπερφυσικό τρόπο, και μπορεί να το κάνει αυτό απαντώντας στην προσευχή, αλλά αυτό δεν είναι πια ο κανόνας. Συχνά δεν θεραπεύει ούτε καν εκείνους που θεωρούμε ότι το αξίζουν πραγματικά. Πλήθη ειλικρινών Χριστιανών προσεύχονται για να θεραπευθούν αλλά αυτό δεν γίνεται. Όμως συμβαίνει το αντίθετο με τη θεραπεία των ψυχών μας. Όσοι έρχονται στον Χριστό με συντετριμμένες καρδιές θα σωθούν, και οι ψυχές τους θα θεραπευθούν από τη θανάσιμη ασθένεια της αμαρτίας (Ψαλμ. 41/μα/4, Α΄ Πέτρ. 2/β/24). Αυτό είναι το μήνυμα του Θεού για σήμερα μέσα στις Επιστολές.

Είναι ενδιαφέρον ότι οι Επιστολές δεν αναφέρονται ποτέ στα θαύματα του Ιησού. Στην πραγματικότητα, μετά

από την ανάσταση του Χριστού, εκτός από τη Δορκάδα που αναστήθηκε από τους νεκρούς από τον Πέτρο (Πράξ. 9/θ/36-42), δεν διαβάζουμε για κανέναν πιστό που θεραπεύτηκε θαυματουργικά από οποιαδήποτε ασθένεια. Εντούτοις, τουλάχιστον έξι φορές διαβάζουμε για πιστούς που ήταν άρρωστοι. Ο Τιμόθεος, ο Γάιος, και ο ίδιος ο Παύλος υπέφεραν από αρρώστιες. Αν και ο Παύλος είχε χρησιμοποιήσει το δώρο της θεραπείας με έναν δυνατό τρόπο για να επικυρωθεί το μήνυμά του σχετικά με τον αναστημένο Χριστό, χρειάστηκε να αφήσει τον φίλο του Τρόφιμο στην Μίλητο επειδή ήταν άρρωστος (Β΄ Τιμ. 4/δ/20).

Η έμφαση του Θεού και ολόκληρης της Βίβλου, δίνεται τώρα στην λύτρωση των ψυχών. Η λύτρωση των σωμάτων μας θα χρειαστεί να περιμένει έως ότου βρεθούμε στην παρουσία του Υιού του Θεού (Ρωμ. 8/η/23). Μέχρι τότε, πρέπει να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον στην πίστη, αναγνωρίζοντας ότι **«διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού»** (Πράξ. 14/ιδ/22).

Περιμένουμε με λαχτάρα την ημέρα όταν **«θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον· ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον»** (Αποκ. 21/κα/45). Τότε, και μόνο τότε, όλα τα πράγματα θα είναι καλά. Δοξάζουμε τον Θεό για μία τόσο μεγάλη σωτηρία!

Άρθρο του Theodor Habel, στο περιοδικό «Grace & Truth», Ιούνιος 2003, σελ. 20-23.
Τίτλος πρωτοτύπου: «Divine Healing Today».

Πολιτική εκμετάλλευση της θρησκείας

Σχετικά με όσα γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για τις εγκληματικές πράξεις της κυβέρνησης των ΗΠΑ στο Ιράκ, λάβαμε την παρακάτω επιστολή. Επειδή υποψιαζόμαστε πως το θέμα εξακολουθεί να είναι στην επικαιρότητα, την δημοσιεύουμε μαζί με την απάντησή μας.

29 Απριλίου 2003

Θέμα: Τεύχος «ΤΥΧΙΚΟΥ» Μάρτιος-Απρίλιος 2003

Αγαπητέ Εκδότη:

Παρακαλούμε αφαιρέστε μας από τον κατάλογό σας-ηλεκτρονικό και έντυπο. Δεν χρειαζόμαστε περισσότερες προσβολές για την κυβέρνησή μας και ιδιαίτερα από Χριστιανούς. Αν δεν ήταν η Αμερική εγώ πιθανόν να μη ζούσα σήμερα. Όμως δικαιούστε να έχετε τις απόψεις σας και δεν υπάρχει τρόπος να σας πείσω διαφορετικά.

v.r. / T.M.O.

[Η επιστολή ήταν γραμμένη στα αγγλικά]

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Αγαπητή κυρία,

Ευχαριστούμε για την επικοινωνία.

Αρχικά θα θέλαμε να ξεχωρίσουμε ορισμένα πράγματα.

Και η δική μου οικογένεια σώθηκε κατά κάποιο τρόπο όταν ο πατέρας μου και τα αδελφια του βρήκαν περίθαλψη το 1922 σε ένα αμερικανικό ορφανοτροφείο στη Σύρο [ως πρόσφυγες της Μικρασιατικής καταστροφής]. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα σημαντικό μέρος του λαού των ΗΠΑ είναι χριστιανοί και μάλιστα α-

ξιοθαύμαστοι. Ποτέ δεν το αρνηθήκαμε και ποτέ δεν το λησμονήσαμε.

Αυτό όμως δεν ΕΞΑΓΟΡΑΖΕΙ την συνείδησή μας. Δεν νομιμοποιούμε τα εγκλήματα της κυβέρνησης των ΗΠΑ σήμερα, όπως δεν το κάνουμε και για τα εγκλήματα προηγούμενων κυβερνήσεων (και μέρους του λαού των ΗΠΑ) σε βάρος των ιθαγενών Ινδιάνων ή των Αφρικανών δούλων. Ούτε λησμονούμε ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν βρήκε ακόμη την ευαισθησία να αναγνωρίσει την ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡ-

ΜΕΝΙΩΝ –του λαού του συζύγου σας– από τους Τούρκους.

Όπως γράψαμε, πιστεύουμε ότι η «χριστεπώνυμη» συμμορία που κυβερνά σήμερα την Αμερική είναι υπεύθυνη για τα εγκλήματά της, έχοντας παρασύρει στο σατανικό της έργο πολλούς καλούς Αμερικανούς εξαπατώντας τους. Έχοντας κάποια πληροφόρηση για το καλό έργο που κάνετε βοηθώντας αναξιοπαθούντες συναθρώπους μας, και διαβάζοντας το μήνυμα που στείλατε, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι ανήκετε σ' αυτή την κατηγορία.

Παρακαλούμε βοηθήστε μας να μείνουμε με αυτή την καλή εικόνα, διαχωρίζοντας τη στάση σας από τα πονηρά έργα τους.

Ο **Αλθέριος Σβάιπσερ** –αν και Γερμανός– εργάστηκε φιλόανθρωπα στην Αφρική

βοηθώντας αναξιοπαθούντες. Μήπως με αυτό εξαγόρασε τα εγκλήματα του Χίτλερ;

Ο **Δαβίδ Λίβινγκστον** –αν και Βρετανός– έζησε στην Αφρική ως ιεραπόστολος. Μήπως με αυτό εξαγόρασε τον Πόλεμο του Οπίου που έκανε η Μ. Βρετανία στην Κίνα;

Γράφετε ότι δεν χρειάζεστε «άλλες προσβολές προς την κυβέρνησή μας και ειδικά από τους Χριστιανούς». Η σημερινή σας κυβέρνηση με όσα κάνει μάς έχει πείσει ότι ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΣΒΟΛΗ δεν είναι ικανή να περιγράψει το κατήχημά της.

Περιμένουμε λοιπόν να μας πείσετε περί του αντιθέτου –όπως πιστεύουμε ότι έχετε χριστιανικό καθήκον– και όχι να μας περιφρονηίτε.

Με εκτίμηση
B. Βασιλειάδης

Ατυχώς δεν υπήρξε συνέχεια. Δυστυχώς μερικοί νομίζουν πως η σιωπή είναι χρυσός, αυτό όμως δεν ισχύει πάντοτε, όπως π.χ. στην περίπτωση μας, που εξακολουθούμε να έχουμε τη γνώμη μας.

Έχει περάσει πια αρκετό διάστημα από την εισβολή των λεγομένων “συμμαχικών” δυνάμεων στο Ιράκ, χωρίς ωστόσο να βρεθούν ούτε τα περιβόητα “όπλα μαζικής καταστροφής” –εξαιτίας των οποίων δήθεν έγινε η εισβολή και η κατοχή του Ιράκ– ούτε και ο ίδιος ο Σαντάμ.

Αλλά ούτε και ο Μπιν Λάντεν και οι συνεργάτες του βρέθηκαν στο Αφγανιστάν, παρά τους τόσους μήνες που πέρασαν. Το μόνο που εξακολουθεί να υπάρχει είναι οι κατά καιρούς “πορτοκαλί συναγερμοί” στις πόλεις των ΗΠΑ,

που έντεχνα κρατούν σε φόρμα τους Αμερικανούς για να εξακολουθούν να πιστεύουν στο παραμύθι που τους σέρβιραν οι “αναγεννημένοι” ηγέτες τους.

Έχουν άδικο ύστερα από αυτό μερικοί να “υποψιάζονται” πως πίσω από όλα αυτά μπορεί να παίζεται και κάποιο “παιχνιδάκι” συναλλαγής σε βάρος των αμάχων και διαρκώς αναξιοπαθόντων λαών;

Μόνο ο Θεός ξέρει τι ακριβώς έχει συμβεί, όμως τα ερωτηματικά εξακολουθούν να αιωρούνται και, όπως φαίνεται, όχι χωρίς αφορμή!.. **1**

Η επαγγελία του Πατρός

Το Άγιο Πνεύμα είναι παρόν στην ιερή ιστορία της Βίβλου από την πρώτη στιγμή της Δημιουργίας. Ο Μωυσής πληροφορεί πως στην ακόμη αδιαμόρφωτη και σκοτεινή, άμορφη και έρημη γη, **«Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων»** (Γεν. 1/α/2).

Το Άγιο Πνεύμα έκτοτε εκδηλώθηκε και έδρασε στη ζωή των ανθρώπων με πλείστους τρόπους, χαρίζοντας σοφία στον Ιωσήφ, για τον οποίο ο Φαραώ είπε: **«Δυνάμεθα να εύρωμεν καθώς τούτον, άνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει πνεύμα Θεού;»** (Γεν. 41/μα/38), αλλά και στους τεχνίτες που ανέλαβαν να κατασκευάσουν την Σκηνή του Μαρτυρίου, για τους οποίους ο ίδιος ο Θεός φανέρωσε: **«Ενέπλησα πνεύματος θείου, σοφίας, και συνέσεως, και επιστήμης, και πάσης καλλιτεχνίας»** (Έξοδ. 31/λα/3). Το ίδιο συμβαίνει και στους προφήτες γι' αυτό ο Μωυσής ευχήθηκε: **«Είθε πας ο λαός του Κυρίου να ήσαν προφήται, και ο Κύριος να επέθετεν επ' αυτούς το πνεύμα αυτού!»** (Αριθμ. 11/ια/29) και όπως μεταγενέστερα έγραψε ο απόστολος Πέτρος, **«υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού»** (Β' Πέτρ. 1/α/21).

Κυρίως όμως το Άγιο Πνεύμα έδρασε σημαντικά και πρωταγωνιστικά στην ενανθρώπιση του Υιού του Θεού. Όσον αφορά την ανθρώπινη γέννηση του Ιησού, ο άγγελος Γαβριήλ πληροφορήσε την Μαριάμ ότι **«Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί**

σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον, θέλει ονομασθή Υιός Θεού», όπως και τον μνηστήρα Ιωσήφ, που τον βεβαίωσε ότι **«το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου»** (Λουκ. 1/α/35, Ματθ. 1/α/20).

Αλλά και για τη μεσσιανική του αποστολή ο Κύριος ενημέρωσε τους Ιουδαίους ότι **«Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ· διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν, και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν»** (Λουκ. 4/δ/18).

Το Άγιο Πνεύμα ήταν παρόν στην ζωή του Κυρίου από τη στιγμή της σύλληψης, στη μήτρα της παρθένου Μαρίας, ως τη στιγμή που ανελήφθη στους ουρανούς. Ο Λουκάς θα γράψει επ' αυτού ότι **«διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν»** (Πράξ. 1/α/2).

Το Άγιο Πνεύμα είναι παρόν και στη ζωή της Εκκλησίας, όπως είπε ο Χριστός λίγο πριν τη θυσία Του (Ιωάν. 14/ιδ/16), και είχε προφητευτεί από τον προφήτη: **«Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμά μου»** (Ιωήλ 2/β/29). Στην προφητεία αυτή ανα-

φέρθηκε ο απόστολος Πέτρος κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Έτσι, λίγες ημέρες μετά την ανάληψη του Κυρίου, αφού Εκείνος ανέβηκε στον Πατέρα Θεό, το Άγιο Πνεύμα παρέλαβε τη σκυτάλη και ήρθε στη γη ως **«άλλος παράκλητος»** και ως η **«επαγγελία του Πατρός»**, πλουτίζοντας τη νεογέννητη Εκκλησία με «δύναμη», όπως ακριβώς είχε υποσχεθεί ο ίδιος ο Κύριος: **«Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθῃ το Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς· καὶ θέλετε εἰσθαι εἰς ἐμέ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς»** (Πράξ. 1/α/8).

Έκτοτε το Άγιο Πνεύμα φανερώθηκε πλείστες όσες φορές στη ζωή της νεοσύστατης Εκκλησίας, καθώς τόσο οι Απόστολοι όσο και οι άλλοι πιστοί χρειάστηκαν ιδιαίτερη χάρη και δύναμη σε ειδικές περιπτώσεις και, όπως θα γράψει ο Λουκάς, **«Μετά την δέξιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρησίᾳς»** (Πράξ. 4/δ/3,8-9, 7/ζ/55-56 κ.λπ.).

Το Άγιο Πνεύμα οδήγησε στην εκλογή των πρώτων Διακόνων που έπρεπε να είναι **«πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας»** (Πράξ. 6/ς/3) και συμπαραστάθηκε στον Στέφανο κατά τη δίκη του **«πλήρης ὢν Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ»** (Πράξ. 7/ζ/55). Το Άγιο Πνεύμα συνέβαλλε και στην απόφαση που έλαβε η πρώτη Εκκλησία σχετικά με τους εθνικούς, γι' αυτό και στην επιστολή που έστειλαν, έγραψαν: **«εφάνη εὐλογον εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ εἰς ἡμᾶς...»** (Πράξ. 15/ιε/28).

Όμως το Άγιο Πνεύμα δεν προοριζόταν μόνο για τους Προφήτες, τον Μεσσία και τους Απόστολους, αλλά και για όλη την Εκκλησία των πιστών. Ήδη διαβάσα-

με από τον προφητικό λόγο του Ιωήλ, **«Θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πάσαν σάρκα»**. **«Πάσα σαρξ»** σημαίνει κάθε άνθρωπος. Η επιθυμία του Πατέρα, λοιπόν, είναι η ευλογία και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος να πληρώσει κάθε καρδιά. Αυτό έγινε πραγματικότητα αρχίζοντας από την ημέρα της Πεντηκοστής, στην οποία ήδη αναφερθήκαμε, όταν το Άγιο Πνεύμα **«εγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον όπου ήσαν καθήμενοι. Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμεριζόμενοι γλῶσσαι ὡς πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου»** (Πράξ. 2/β/2-3).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο απόστολος Παῦλος γράφοντας προς την εκκλησία της Κορίνθου, μια εκκλησία που δεν φημίζεται για την πνευματικότητά της, διαβεβαιώνει τους αναγνώστες του ότι **«Καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, πάντα δε τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ενός, πολλὰ ὄντα, εἶναι ἓν σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός· διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ενός Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν»** (Α΄ Κορ. 12/ιβ/12-13). Η δήλωση αυτή είναι τόσο κατηγορηματική και αναλυτική, που δεν αφήνει "χωρίς βάπτισμα και πλήρωση Αγίου Πνεύματος" κανέναν πιστό άνθρωπο. Η μοναδική ερμηνεία του χωρίου αυτού είναι πως αν ανήκουμε στο σώμα του Χριστού, τότε είμαστε βαπτισμένοι και πληρωμένοι με Άγιο Πνεύμα. Αν πάλι λέμε ότι δεν έχουμε βάπτισμα ή πλήρωση Αγίου Πνεύματος, τότε ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Χώρος για μέση κατάσταση δεν υπάρχει, όσο και αν διδάσκουν διαφορετικά πολλοί σήμερα.

Όντας συνηθισμένοι να χωρίζουν τους ανθρώπους σε τάξεις, ακόμη και οι Απόστολοι του Χριστού δε μπορούσαν να σκεφτούν ότι ο Θεός θα επέκτεινε το

δώρο Του και προς μη Ιουδαίους. Για το λόγο αυτό βιάστηκαν να επιπλήξουν τον Πέτρο επειδή τόλμησε να πάει στο σπίτι του εθνικού εκατόνταρχου Κορνήλιου (Πράξ. 10/1). Όμως ο Πέτρος τους μίλησε για ένα όραμα που είδε, και επιπλέον τους εξήγησε πως, «**ενώ ήρχισα να λαλώ, το Πνεύμα το Άγιον επήλθεν επ αυτούς, καθώς και εφ ημάς κατ αρχάς**». Ήταν αυτό έκανε τον Πέτρο να θυμηθεί τον λόγο του Κυρίου, που είχε πει ότι «**ο Ιωάννης μεν εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω**». Βλέποντας, λοιπόν, την ευλογία του Θεού, συμπέρανε: «**Εάν ο Θεός έδωκεν εις αυτούς την ίσην δωρεάν ως και εις ημάς, διότι επίστευσαν εις τον Κύριον Ιησουν Χριστόν, εγώ τις ήμην ώστε να δυνηθώ να εμποδίσω τον Θεόν;**» (Πράξ. 11/1α/15-17).

Ο Θεός θέλει όλοι οι πιστοί να είναι ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ και ο Κύριος Ιησούς έθεσε ως εξής αυτή την αλήθεια: «**Εάν σεις, πονηροί όντες, εξεύρετε να διδητε καλώς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει Πνεύμα άγιον εις τους αιτούντας παρ' αυτούς;**» (Λουκ. 11/1α/13) και μιλούσε τότε για τους «αιτούντας» επειδή «**διότι δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον**» επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη», που σημαίνει ότι τώρα, «**Αφού υψώθη διά της δεξιάς του Θεού, και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος**» ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΖΗΤΑΜΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΗΔΗ ΕΧΕΙ ΔΟΘΕΙ! (Πραξ. 2/β/33). Εκείνοι που διδάσκουν ότι δήθεν ο πιστός πρέπει να ζητά με επιμονή και μακρόχρονη υπομονή για να του δώσει ο Θεός το Άγιο Πνεύμα, οφείλουν να απαντήσουν στον λόγο του Θεού.

Ύστερα, λοιπόν, από την αρχική ευλογία του Θεού προς την εκκλησία, την ημέρα της Πεντηκοστής, μένει σ' εμάς να

φροντίζουμε να διατηρούμε τη θεία ευλογία. Σ' αυτή την κατεύθυνση ο απόστολος Παύλος προτρέπει τους αδελφούς: «**Πληρούσθε διά του Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδιά υμών εις τον Κύριον· ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού**» (Εφεσ. 5/ε/18-21). Η διαρκής πλήρωση με Άγιο Πνεύμα, συνεπώς, είναι μέριμνα και καθήκον όχι του Θεού αλλά του πιστού. Ο Απόστολος δεν λέει στους αναγνώστες του, «Ζητάτε από τον Θεό να σας πληρώσει» αλλά τους λέει «ΕΞΕΙΣ να πληρούσθε» –να γεμίζετε– με Άγιο Πνεύμα».

Διαπιστώνουμε στις αποστολικές ημέρες ότι σε όλες τις περιπτώσεις η πλήρωση με Άγιο Πνεύμα ήρθε στους πιστούς όταν εκείνοι αποφάσιζαν να εκτελέσουν το θείο θέλημα. Έτσι «επλήσθησαν Πνεύματος Αγίου» για να μπορούν να μιλούν το λόγο του Θεού με παρρησία (Πράξ. 4/δ/3,8-9), για να εκτελέσουν τη διακονία που τους ανέθεσε η Εκκλησία (Πράξ. 6/ς/3), για να μπορούν να εκφέρουν λόγους κρίσης (Πράξ. 13/ιγ/9-10) κ.λπ.

Ο Θεός δίνει το Άγιο Πνεύμα «**εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν**» εξηγεί ο απόστολος Πέτρος (Πράξ. 5/ε/31-32). Απαραίτητη προϋπόθεση, λοιπόν, είναι να είμαστε πειθαρχικοί στον Θεό, να υπακούμε σε εκείνο που μας λέει, και τότε Εκείνος μας δίνει Άγιο Πνεύμα για να ικανωθούμε να εκτελέσουμε το θέλημά Του.

Ο Κύριος Ιησούς είχε προειδοποιήσει τους μαθητές Του ότι «**χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν**» (Ιωάν. 15/ιε/5) επαληθεύοντας τη θεία φωνή από το κείμενο του αρχαίου προφήτη: «**Ουχί διά δυνάμεως, ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων**» (Ζαχ. 4/δ/6).

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (&)

ΝΑΙ ΜΕΝ... ΑΛΛΑ...

Είναι ελπιδοφόρο το γεγονός ότι αρκετοί Πεντηκοστιανοί –και ποιμένες και απλά μέλη εκκλησιών– διαχώρισαν τη θέση τους από όσα γράφτηκαν στα προηγούμενα τεύχη του «Τ» αναφορικά με τις ενέργειες της κ. Hickey και των ομοίων της. «Δεν είναι αυτά που πιστεύουν οι Έλληνες Πεντηκοστιανοί», μας είπαν, και πως το ίδιο ισχύει για τους περισσότερους Πεντηκοστιανούς του εξωτερικού. **Κανείς όμως δεν θέλησε να το πει γραπτά!..** Το φαινόμενο αυτό, που βέβαια το έχουμε δει και από άλλους θρησκευτικούς χώρους, δε μπορούμε να το καταλάβουμε ούτε να το δικαιολογήσουμε. Οι χριστιανοί καλούνται να είναι «**πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου, προς πάντα τον ζητούντα λόγον (...)** έχοντες συνείδησιν αγαθήν» (Α΄ Πέτρ. 3/γ/15-16). Έτσι αναλάβαμε τη δέσμευση να καθυστερήσουμε την έκδοση του παρόντος τεύχους, ενόψει του Συνεδρίου Εργατών Πεντηκοστής που θα γινόταν στο τέλος Ιουνίου, με την ελπίδα πως κάποια απάντηση θα εκδοθεί. Εις μάτην όμως.

Αντίθετα υπήρξαν ελάχιστοι, οι οποίοι μη έχοντας «**ουδέν να αντεί-**

πωσι» (Πράξ. 4/δ/14) προτίμησαν να επιστρέψουν το περιοδικό ως απαράδεκτο, ή επικαλέστηκαν το «επιχείρημα» ότι τα εν λόγω άτομα «είναι αναγεννημένα» και, συνεπώς, κατά βάθος οι ενέργειές τους «δε μπορεί παρά να είναι σωστές»... **Κατακρίνουμε αυτή τη νοοτροπία.** Τα λάθη είναι λάθη από όποιον κι αν γίνονται... Ούτε ο σκοπός αγιάζει τα μέσα ούτε «αναγεννημένος χριστιανός» γίνεσαι κατά δήλωσιν. Ο Χριστός είπε: «**Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς· μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια, ή από τριβόλων σύκα;**» (Ματθ. 7/ζ/16).

Τέλος, για εκείνους που διαμαρτυρήθηκαν επειδή τα πρόσωπά τους εμφανίστηκαν στις φωτογραφίες που δημοσιεύσαμε, ας απευθύνουν τα παράπονά τους στην κ. Hickey· στο δικό της περιοδικό πρωτοδημοσιεύθηκαν οι φωτογραφίες και εμείς απλά τις ανατυπώσαμε. Εξάλλου, όπως λέει ο Χριστός, «**Όστις πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού, ότι επράχθησαν κατά Θεόν**» (Ιωάν. 3/γ/20-21). Αν καλώς έπραξαν, προς τι το παράπονο; **Τ**

Αναφορικά με εκείνο που γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος (σελ. 29) για κάποιον απόστρατο αξιωματικό της Αεροπορίας, σε τηλεφωνική επικοινωνία που υπήρξε, μας ενημέρωσε ότι σχετικά με την κυρία Hickey ΔΕΝ ΕΓΝΩΡΙΖΕ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ούτε τα στοιχεία που εμείς παρουσιάσαμε – τα οποία αντλήσαμε από το Internet και άλλες πηγές. Κατόπιν των ανωτέρω, όπως αποδεικνύεται, Η ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΑΜΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΤΟΜΟΥ ΗΤΑΝ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ, **χαιρόμαστε δε που δεν συμφωνεί με τέτοιες μεθόδους.** **†**

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ...

Για τον τρόπο εκλογής των Επισκόπων στην Ελλαδική Εκκλησία αρκετές φορές δόθηκε αφορμή να γράψουμε τις απόψεις μας, που διόλου κολακευτικές δεν ήταν. Ίσως για τον λόγο αυτό και οι “αρμόδιοι” του “ειδικού γραφείου” αποφάσισαν να κατατάξουν τον «Τ» μεταξύ των «Προτεσταντικών» περιοδικών (βλ. www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/heresies.htm).

Αυτό το τελευταίο διόλου δεν μας απασχολεί, διότι, κρίνοντας από τους “νομούς” μας, μάλλον πρέπει να το αποδεχθούμε ως τίτλον τιμής. Όλοι οι την αλήθεια φοβούμενοι και λόγους έχοντες διά να κρύπτονται, αντιστρατεύονται αυτό το έντυπο και τον εκδότη του αποδίδοντας ποικίλους χαρακτηρισμούς αν και τόσο εκ διαμέτρου αντίθετους μεταξύ τους...

Με την ευκαιρία δηλώνουμε άλλη μια φορά και με έντονα στοιχεία, ότι το περιοδικό αυτό «...δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση. Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά».

(.....) Πολλά και βασανιστικά τα ερωτήματα... Έπανήλθε το «Βήμα» (17.5.03) διά των ακόλουθων:

«Τὴν ἀπόλυτη κυριαρχία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιθεθαίωσε ἡ χθεσινὴ ἐκλογὴ τῶν δύο νέων Μητροπολιτῶν, Σερρῶν κ. Θεολόγου καὶ Ζιχνῶν κ. Ἱεροθέου. Ἰδιαιτέρα ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Θεολόγου στὴ Μητρόπολη Σερρῶν ἀποτελοῦσε ἓνα εἶδος “τέστ” γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, καθὼς πρόκειται γιὰ ἓναν ἀπὸ τοὺς στενοτέρους συνεργάτες του, τὸν ὡς χθὲς ἀρχιγραμματέα τῆς Συνόδου, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναμενόταν νὰ “εἰσπράξει” τὴν ὁποία δυσαρέσκεια ὑπῆρχε γιὰ τὶς ἐπιλογές τοῦ κ. Χριστοδούλου».

Τί ὑπονοεῖται διὰ τοῦ ὅρου «ἀπόλυτη κυριαρχία»; Καὶ διατί δοκιμαστικὸν «τέστ»; Ὑπονοεῖται ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐλαύνεται ὑπὸ δεσποτισμοῦ καὶ ἡγεμονισμοῦ; Ἀφήνεται ἡ πρόδηλος προέκτασις ὅτι πάσχει, ἢ τελεῖ εἰς ἀφασίαν, τὸ συνοδικὸν σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας;

(.....) Τέλος, ὁ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος ὑποστηρίζει: «Παρά τὶς ἐντονες διαμαρτυρίες ἱεραρχῶν, ὁ τρόπος ἐκλογῆς μητροπολιτῶν παραμένει διάτρητος. Ἡ Ἐκκλησία λίγο – λίγο ἀπέκτησε περισσότερη ἐξωτερικὴ αἴγλη καὶ ἔχασε τὸ οὐσιαστικὸ τῆς περιεχόμενο, ποῦ εἶναι ἡ πνευματικότηता».

Θλιβόμεθα θαθέως δι’ ὅλα αὐτά, τὰ γινόμενα, τὰ φαινόμενα καὶ λεγόμενα. Εἴθε νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ καταγγελλόμενα τυγχάνουν ἀνεδαφικά καὶ ἀστήρικτα. Εἶναι, ὅμως, ἀπλὴ συγκυρία τὸ ὅτι εἰς τὰς θέσεις νέων Μητροπολιτῶν προωθοῦνται συστηματικῶς οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ στενοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος; Πῶς συμβαίνει αἱ ἐμπιστοὶ ὑπηρεσίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ μετατρέπωνται εἰς μόνιμον προθάλαμον τῆς ἀρχιερωσύνης; Εἶναι μάλλον βέβαιον ὅτι γινόμεθα μάρτυρες «καινῶν δαιμονίων»...

Σε ό,τι αφορά τις εκλογές των επισκόπων, εμείς έχουμε και άλλοτε δηλώσει ότι ο ΜΕΓΑΣ ΑΠΩΝ στις σχετικές εκλογές είναι το Άγιο Πνεύμα, όπως φαίνεται περίτρανα και από όσα έγραψε σε κύριο άρθρο της η εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (30-5-2003, σελ. 1,5) κάτω από τον ερωτηματικό τίτλο «**ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΣΥΝΟΔΙΚΟΤΗΣ;**».

Το γεγονός ότι πολλοί άλλοι βλέπουν και λένε τα ίδια μ' εμάς δεν μας χαροποιεί, οπωσδήποτε όμως μάς δικαιώνει. Αν τώρα και οι ελεγχόμενοι είχαν την ευαισθησία όχι να πολεμούν αλλά να θέλουν να διορθώσουν τα κακώς κείμενα, αυτό θα ήταν κέρδος για όλους, κυρίως όμως για την υπόθεση του Χριστού στην χώρα μας και την εκκλησία της. **Τ**

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣ ΠΤΥΧΕΣ...

Ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Ρωμαιοκαθολικός Αρχιεπίσκοπος Κερκύρας Ιωάννης Σπιτέρης. Κατά τη σχετική τελετή δήλωσε μεταξύ άλλων:

«...Να είμαι ποιμένας σημαίνει ν' ακολουθήσω το παράδειγμα του Χριστού που δεν ήλθε για να Τον υπηρετήσουν αλλά για να υπηρετήσει, σημαίνει να κηρύττω το Ευαγγέλιο του Χριστού, ...ν' αναγγείλω το πρωτάκουστο μήνυμα ότι η ζωή είναι πιο ισχυρή από το θάνατο, ότι η αγάπη υπερβαίνει το μίσος και τη βία, ότι η χωρίς όρια αφιλόκερδη προσφορά για τους άλλους νικάει τον εγωισμό και την εκμετάλλευση...»

Επίσης ο παρών και τιμών την τελετή

Ελληνορθόδοξος Μητροπολίτης Νεκτάριος είπε:

«...μπορούμε να συζητήσουμε για ό,τι μας ενώνει αλλά και ό,τι μας χωρίζει με διάκριση, αλληλοσεβασμό και επίγνωση των ορίων μας. Καλούμαστε να διαλεχθούμε στα πλαίσια που και οι δύο Εκκλησίες μας καθορίζουν με την ευχή και την ελπίδα η Αλήθεια του Χριστού και του Ευαγγελίου να νικήσει και στη ζωή να γίνει πράξη το θέλημα του Κυρίου μας.»

Ωραία λόγια που ευχόμαστε να τα τηρούν οι ποιμένες και των άλλων δογμάτων και να μην τα θυμούνται μόνο σε επίσημες στιγμές και περιστάσεις. **Τ**

Υ Π Η Ρ Ε Τ Ε Σ Ή Η Γ Ε Τ Ε Σ ;

Πολύ μας παραξενεύει όταν ακούμε ανθρώπους που ασχολούνται με την διαποίμανση των πνευματικών προβάτων του Κυρίου, να χρησιμοποιούν για τον εαυτό τους τον τίτλο «**Ηγέτες**». Το βρίσκουμε εντελώς αντίθετο με τον λόγο του Κυρίου: «**Όστις θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων έσχατος, και πάντων υπηρέτης**» (Μάρκ. 9/θ/35). Και ας μην μας πούνε ότι χρησιμοποιούν τον όρο ηγέτες όχι με την «κυ-

ριολεκτική» του έννοια, επειδή το ίδιο κάνουν και οι άλλοι που ονομάζονται «πατέρες» σε αντίθεση με την θεία προσταγή «**Πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γης· διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς**» (Ματθ. 24/κγ/9). Αυτά όχι μόνο για να είμαστε δίκαιοι προς πάντας, αλλά και διότι πρόκειται για ζήτημα ουσίας με αρνητικά συμπτώματα στην εκκλησιαστική ζωή αρκετών πιστών. **Τ**

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Κατά καιρούς έρχεται στο προσκήνιο μια διαμάχη, που προβληματίζει τους μελετητές των Αγίων Γραφών τους τελευταίους καιρούς, και αυτή αφορά την έκταση της θεοπνευστίας των ιερών κειμένων. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι φτάνει στην κάθε λέξη, στο κάθε κόμμα και στην κάθε τελεία (παρόλο που στα πρωτότυπα κείμενα δεν υπήρχαν σημεία στίξης). Άλλοι μιλούν για θεοπνευστία που αφορά μόνο το νόημα, το μήνυμα της κάθε μιας περικοπής. Ο “πόλεμος” ανάμεσα στις δύο παρατάξεις δεν έπαυσε όλα τα τελευταία χρόνια, κυρίως επειδή το πρόβλημα δεν είναι πνευματικό αλλά υπάρχουν θέματα **προσωπικής προβολής** (ποια έκδοση θα επικρατήσει...), θέματα **οικονομικά** (ποια θα πουλήσει περισσότερα αντίτυπα...) και θέματα **σκοπιμότητας** επειδή κάποιες διατυπώσεις **ταιριάζουν περισσότερο με τα ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΣ**.

Χωρίς διάθεση να παρασυρθούμε σ’ αυτή την διελκυστίνδα, και χωρίς με τα παρακάτω να παραγνωρίζουμε τα πολλά λάθη και αυθαιρεσίες των συγχρόνων μεταφράσεων, απλά σημειώνουμε ένα αναντίρρητο γεγονός, το οποίο θέτουμε υπόψη των αναγνωστών μας.

Είναι αναντίρρητο ότι καμία ομιλία ή διδασκαλία που καταγράφεται στη Βίβλο δεν έχει μαγνητοφωνηθεί ή καταγραφεί στενογραφικά, αφού εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν τα κατάλληλα μέσα. Συνεπώς, κάθε βιβλικός συγγραφέας όταν συνέταξε τα κείμενά του –και μάλιστα μετά από πολλά χρόνια–, κατέγραψε εκείνα που θυμόταν, προσπαθώντας να μεταφέρει όσο πιστότερα μπορούσε το νόημα των λεχθέντων, αναμφίβολα με θεία βοήθεια, **τόσο για το ΤΙ να γράψει όσο και για το ΠΩΣ να το γράψει**.

Υπάρχει εντούτοις μέσα στην Καινή Διαθήκη, μια φράση την οποία οι συγγραφείς δεν άκουσαν αλλά ΔΙΑΒΑΣΑΝ, αφού ήταν γραμμένη από τον Πόντιο Πιλάτο, δηλαδή η επιγραφή πάνω από τον σταυρό του Κυρίου Ιησού.

Θα περιμέναμε λοιπόν –αν ισχύει η κατά λέξη θεοπνευστία– ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ αυτή η επιγραφή να είχε αποδώσει ΚΑΤΑ ΛΕΞΗ. Όλοι την είδαν και την διάβασαν και, επιπλέον, ήταν **το πολύ επτά (7) λέξεις**. Και όμως, αυτή την απλή και τόσο σημαντική επιγραφή, που μάλιστα αναφέρεται ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 4 ευαγγελιστές, ΟΥΤΕ ΔΥΟ δεν την αποδίδουν με τις ίδιες λέξεις:

- «**ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ**» (Ματθ. 27/κζ/37)
- «**Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ**» (Μάρκ. 15/ιε/26)
- «**Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΟΥΤΟΣ**» (Λουκ. 23/κγ/38)
- «**ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ**» (Ιωάν. 19/ιθ/19)

Αν όντως ο Θεός έδινε τόση σημασία ΣΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ και τη σύνταξή τους, αναμφίβολα θα έδινε την δέουσα προσοχή ώστε αυτές να διασωθούν με απόλυτα ομοιόμορφο τρόπο. Όμως βλέπουμε ότι ο θείος Συγγραφέας δεν ασχολείται με «**κώνωπες**» και «**ξυλάρια**» όπως εμείς, που φθειρόμαστε με αυτά όταν με μεγάλη ευκολία **καταπίνουμε «ΚΑΜΗΛΟΥΣ» και τα μάτια μας είναι τυφλωμένα από «ΔΟΚΟΥΣ»...** (Ματθ. 23/κγ/24, Λουκ. 6/ς/41).

Ποιοι είναι οι “δι-πρόσωποι”; « Ἡ παπὰς ἡ ζευγάς ...»

Λίγο πριν το τεύχος αυτό φτάσει στο πιεστήριο, ήρθε στα χέρια μας το νέο τεύχος του Περιοδικού "Ελεύθερο Βήμα" των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδας (Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2003), στις σελίδες 16-17 του οποίου με έκπληξη διαβάσαμε επιστολή του κ. Σπ. Φίλου με την οποία καταγγέλλει τον δημοσιογράφο κ. Χαρδαβέλα και τους καλεσμένους του στον τηλεοπτικό σταθμό "ALTER" μεταξύ των άλλων και για "δι-προσωπία".

Θα συμφωνήσουμε με τον κ. Φίλο σε ό,τι αφορά την μονομέρεια των εκπομπών του κ. Χαρδαβέλα υπέρ συγκεκριμένης πλευράς. Ταυτόχρονα όμως αναρωτιόμαστε και για την λογική του κ. Φίλου, η οποία μπορεί να ελεγχθεί τουλάχιστον για προσπάθεια έντεχνης –αν και ίσως καλοπροαίρετης– παραπλάνησης των αναγνωστών του.

Ιδιαίτερα προβληματίζει το γεγονός ότι ο κ. Φίλος προσπαθεί να ΚΑΛΥΦΘΕΙ πίσω από τα πολλά εκατομμύρια των Διαμαρτυρομένων τους οποίους κακώς, λανθασμένα και παραπλανητικά αποκαλεί ως "Ευαγγελικούς", κι αυτό για τους εξής λόγους:

Είναι γνωστό –κι αν έχουμε λάθος μπορεί να το διορθώσει– ότι ο κ. Φίλος ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΥΣ ως "Ευαγγελικούς", πολλώ μάλλον δεν τους θεωρεί αδελφούς εν Χριστώ, αφού στους Διαμαρτυρόμενους ανήκουν Λουθηρανοί, Αγγλικανοί, Μεθοδιστές, Καλβινιστές κ.ά., με τους οποίους η εκκλησία του κ. Φίλου δεν θέλει να έχει καμία σχέση (φανερά τουλάχιστον, δεν γνωρίζουμε για το παρασκήνιο), οι δε "Ευαγγελικοί" αποτελούν μικρή μειοψηφία.

Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Εκκλησία στην οποία ανήκει ο κ. Φίλος δεν είναι μέλος του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου (ΠΕΣ) ούτε συμμετέχει στον Πανευρωπαϊκό ή στον Παγκόσμιο Σύνδεσμο Ευαγγελικών Εκκλησιών. Η ίδια Εκκλησία πριν λίγο καιρό με έγγραφό της ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕ στον ΠΕΣ να την εκπροσωπεί και, επιπλέον, ο ίδιος ο κ. Φίλος ΑΦΑΙΡΕΣΕ το επίθετο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ» από το παραπάνω περιοδικό του οποίου είναι εκδότης.

Η εκκλησία του κ. Φίλου θεωρεί το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, στο οποίο ανήκουν οι περισσότερες εκκλησίες των Διαμαρτυρομένων, ως όργανο του Ψευδοπροφήτη και του Αντίχριστου.

Μα και οι περισσότεροι των ανά τον κόσμο "Ευαγγελικών" και "Διαμαρτυρομένων" δεν θα δέχονταν την Εκκλησία του κ. Φίλου στις τάξεις τους εξαιτίας των δογματικών θέσεων της στο Χριστολογικό και άλλα δόγματα.

Εμείς θα παραδεχτούμε, προς τιμήν τους, ότι η Εκκλησία στην οποία ανήκει ο κ. Φίλος δεν συμφωνεί με πολλές πράξεις και ενέργειες των ανά τον κόσμο "Διαμαρτυρομένων" (π.χ. ανοχή έναντι των ομοφυλοφίλων, αμφισβήτηση της Βίβλου κ.λπ.), αυτό όμως δεν του δίνει το δικαίωμα να ταυτίζεται –εκτός και αν ταυτίζεται– με τους δήθεν "Ευαγγελικούς" που είναι "δύο φορές περισσότεροι" από τους Ορθόδοξους... Στο χέρι του λοιπόν είναι να διευκρινίσει την αλήθεια. Διαφορετικά προς τι ο λόγος περί «δι-προσωπίας»;